BIBLIOTECA CENTRALĂ „ASOCIAȚIUNII" SIBIU
SIBIU

ANUL 1. No. 88. — 6 pagini 3 lei — Sâmbătă 12 Iunie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA SI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOŞ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrația 4-85.82; Redacția 4-84.54

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175 | Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

După ziua eroilor

Ziua eroilor cred că nu trebue să dureze numai până la apusul soarelui și idealul oricărei sărbători, dar mai ales de eroism, îmi pare a fi tocmai acela de a trece dincolo de o zi efemeră, ca să dureze poate indefinit, să fecundeze spiritul public ținându-l cât mai mult în tensiunea, în emoția misterului sărbătorit și pe care nu-l poate epuisa o singură filă din calendar.

Fiindcă și eroismul este un mister, un fapt misterios și înalt, ca toate lucrurile inexplicabile care ne vin dela Dumnezeu. Ce au însemnat acum 17 sau 18 ani morții aceștia pe cari nu-i mai vedem dar pe cari, cel puțin câțiva dintre noi, îi simțim atât de prezenți, — atâtea vieți chinuite cari s'au prăbușit într'o groapă de unde avea să răsară, peste jertfa lor, o hartă românească mai liberă și mai adevărată! Mă gândesc acum la acei bărbați halucinați și dârji cari au știut un ceas, sau o zi, sau numai o clipă, să uite de ei în vâltoare—și încerc penibil să înțeleg această stranie psichologie a morții. Câți dintre noi am fi capabili de ea, deliberat, acum?.. Eroismul înseamnă mai întâi o liberare deplină și definitivă de tot lutul omenesc, de toate contingentele actuale pentru a trăi dincolo de rațiune în absolutul unui ideal sau în imperiul intransgresibil al unei datorii supreme. Oamenii aceia pe care-i numim eroi, cari și-au lăsat sufletul în tranșee, au trăit mai întâi aceste minute de existență covârșitoare — și presupun că atunci au avut în raza privirilor lor aspectul neobicinuit și fantasc probabil al unei lumi pe care noi n'o vom închipui niciodată, pe care nu știu câți dintre noi ar isbuti s'o trăiască, vrednici.

Scepticii cari au destinul să strâmbe chiar și ce este mai frumos pe lume, știu bine că explică și eroismul prin silă sau desperare, dacă nu chiar prin nu știu ce desechilibru și frică... Dar cât de grosolan îmi apare să scrutezi în fața cadavrelor, intenția cu care au murit! Poate, desigur, foarte mulți din morții aceștia scumpi pe cari-i onorăm vor fi avut încă legături cu vieața noastră comună până aproape de ceasul dela sfârșit — și poate nu vor fi închis ochii peste lumea asta fără regret... Dar, chiar așa, minutul ultim nu le-a mai aparținut. Minutul acesta i-a clădit eterni — i-a făcut eroi: i-a obligat să-și primească cel mai înalt destin.

De aceea această apologie, pledoaria aceasta pentru chiar eroii involuntari mi se pare încă lucrul cel mai pios: pe toți îi confundă și îi nimbează acelaș minut de grandoare.

Și vreau să-i văd atunci, numai în această incadescență a supremei lor dăruiri, să-i simt așa, după imaginea lui Péguy —

Couchés dessus le sol, à la face de Dieu

—și să-i pricep cum, murind, au lucrat mai glorios, timpul infinit pe care, după el, așa cum putem, îl ducem și noi mai departe...

Să simțim, în sfârșit, cum s'au adăugat eternității, aceste clipe de o jertfă atât de înaltă, încât n'au isbutit să mai moară.

Și iată de ce ziua eroilor are un sens foarte greu, foarte amestecat de mult fior, de durere, de milă, de extaz sau de nu știu ce admirație necunoscută.

Și poate astfel articolul meu, cuvântul care-mi tremură 'n inimă amețit de emoție, este el însuș mai actual azi decât ieri... Vorbesc de o zi pe care n'o vreau îngropată cu asfințitul de aseară! Mă gândesc la vieți care domină și covârșesc tot efemerul din noi...

Să ne prindem de aceste vieți — e tot sborul pe care l-aș vrea în rândurile de aici!

I-ați văzut pe eroi sărbătoriți ieri, într'o atmosferă voioasă, cu multe steaguri de hârtie, pe o zi călduroasă de soare. S'a vorbit mi se pare și la Radio și ați citit poeme ocazionale sau articole de gazetă... — ca acesta (dacă nu mai fericite chiar, mai entuziaste...!).

Apoi au fost ceremonii la care miniștrii s'au prezentat cu uniformele lor de vară.

Dar mă tem că aceste drapele de hârtie și râsul voios sau jobenele gris ale guvernului au pus puțin «profesional» și «oficial», puțină rutină acolo unde suflet și elan ardeau deopotrivă subt cenușa mormintelor... Și mă tem că ziua aceasta a putut astfel să treacă fără răscolirile ei mai adânci, fără fiorul care aș fi vrut să ne rămână mai mult. Și chiar fără lecția ei, de total eroism, pe care până azi n'am isbutit s'o pricepem!

Și deaceea acum, ridicând capul spre morți, iau cuvântul ars de timp depe buzele lor, — tot sensul zilei de ieri — și vă cer să-i căutați pe eroi printre dumneavoastră, să-i presimțiți, să-i sărbătoriți acolo unde-i găsiți...

Să-i sărbătoriți în virtualitățile lor prezente.

TOMA VLADESCU

Pelerinaj la mormântul Moța—Marin

ANARHIA RUSEASCA

Acum câteva săptămâni au putut părea ciudate și neverosimile unele informații date de ziarul nostru — și numai de ziarul nostru în întreaga presă românească, — asupra celor ce se pregătesc în cercurile conducătorilor statului rusesc.

Astăzi toate informațiile noastre sunt confirmate.

Arestările, execuțiile și «sinuciderile» nu mai pot fi ascunse. In două luni cad doi șefi ai G. P. U. Iagoda arestat și sinucis acum câteva zile este urmat azi în închisoare de călăul său Jegov, care este arestat la rândul lui și înlocuit cu evreul Petrovsky.

La conducerea armatei comandanții se schimbă dela zi la zi. Gamarnik vice-comisar la răsboi e «sinucis». Ziarele oficioase sovietice îl numesc azi «degenerat» după ce a condus ani de zile armata rusească.

Mareșalul Tukacewsky este disgrațiat și apoi arestat. Cât despre toți generalii și conducătorii mai neînsemnați Dumnezeu știe — sau mai exact dracu știe — ce se mai petrece cu ei.

Iată unde au ajuns.

O anarhie generală care pare fără eșire. Fiecare arestează și «sinucide» pe cine poate, sperând să scape el de arestare și sinucidere. Organizația bazată exclusiv pe teroare își dă roadele. Teroarea ajunge un scop în sine. Și sfârșește prin a ucide pe făuritorii ei.

Oricât ar dori domnii dela Adevărul, sperăm să nu ne vedem nici părtașii și nici măcar aliații anarhiei rusești.

MANOIL GRIGOREANU

Idolii care se trezesc

Iarăși e la ordinea zilei în Ungaria — ne anunță telegramele — instaurarea vechilor idoli în locul sfinților creștini.

Deputatul Eugen Dilin a făcut chiar o interpelare în parlament, asupra activităței tot mai înfrigurate a societăților secrete ungare, care mișună cu sutele, împănind sufletul maghiar cu tot felul de erezii, agitând opinia publică, generalizând anarhia.

Deputatul a pretins că aceste societăți ar funcționa după modelul Germaniei, unde se știe cultul lui Thor și al lui Vothan face ravagii împotriva blîndelor făpturi ale Scripturei.

E însă punctul unde se înșală deputatul maghiar.

Agitațiii idolatre, cum amintește chiar dînsul, au mai existat în Ungaria, au existat la vremi cînd Germania dormea dulce pe flori de evangheliî. La întrunirea de 10.000 de persoane, de Duminica trecută, la Budapesta, nu s'a cerut oare dărîmarea și înlocuirea statuei Sfîntului Gellert din capitala ungară cu o statue a lui Vata? Cine e acest Vata, dacă nu chiar unul din șefii de odinioră ai idolatriei cu care în momente de criză, veac cu veac a fost frămîntat sufletul maghiar?

Că unele manifestări ale ereziei vor fi luind nota mai nouă germană, e altă socoteală. Dar fondul problemei e cu totul altul.

E o ecuație cu două necunoscute. Nu prea greu de rezolvat.

Resuscitarea mutrelor de lut ale credinței primare hunice n'are nimic din elanul de rasă și acea sumbră poezie a forței, cu care, sub egida lui Wagner și Nietzsche vin zeii teutoni înapoi în Valhala.

Pocitaniile negre la care se închinau odată urmașii proaspeți ai lui Atila sint făpturi telurice, hide și hilare, cu capete de totem și autoritate de scaloian, — făcute să împodobească cel mult burlanele și să facă să curgă mai vorbitor apa de ploae.

Că un neam — dealtfel mîndru — e în stare să revină la ele, să le exalte sub diverse forme, cu îndrăzneala de a le pune în locul figurilor creștine, înseamnă nici măcar agresivitate de rasă, ca la Germani, ci deprimarea unei rase întregi lovite de neputința refacerei.

In lipsă de a se trezi pe ei înșiși, Ungurii își trezesc idolii.

In lipsă de credință în ei înșiși, ungurii își refac superstiția.

O religie a garguilor, în locul religiei cu sfinți și eroi naturali.

Nu-i aceasta faliment de rasă? Nu-i un lapsus de istorie? Un hiat de evoluție, dacă nu chiar o prăbușire în lutul desperărei?

Dar, am spus, ecuația mai are o necunoscută. Dacă cetim cîte un roman de Conrad sau Lawrence aflăm de republici, mexicane unde vreun aventurier, ca să dea lovitura, cumpără massele cu reînvierea vreunui zeu local. Piele Roșii află că vulcanul Popocatepek, de pildă, a fost la origine un zeu supărat. Aceenturierul e cel chemat să-l împace cu poporul! Piele Roșii vin în procesiune la întrunirile lui; scot țipete de pasăre și joacă bătuta lor autohtonă în jurul idolului adus cu mare pompă. De aici trec direct la localul de vot! A doua zi avem o nouă republică spaniolă, sau un nou dictator.

Ungaria de azi, Ungaria idolilor care se trezesc, adaogă și aceasta față de farsa grandiloeventă la toată dănănaia păgînă.

Telegramele ne spun că la întrunirile idolatrilor se oferă tămăduirea Ungariei în 24 de ore de toate metehnele ce o bîntue, plus reintegrarea în granițe!

Așa mai înțelegem. Ce atita bătae de cap cu tratatele, ce atita schelălăială pela Liga Națiunilor!

Sfântul Gellert, domnule, e de vină!

Dați-l jos de pe soclu, strigați de trei ori: Vata; Și s'a făcut! Ungaria este iar Ungaria!

...Numai că dacă idolii se trezesc, înseamnă că oamenii dorm.

Și mi se pare e cazul Ungariei.

Un neam întreg, cloroformizat de 15 ani de zile, de toți deșănțații demagogiei europene, cu toate iluziile, cu toate ereziile, a căzut fatal în catalepsie.

Și pe deasupra somnului ungar, dansează idolii cu cap de drac și coadă de șoarec.

DRAGOȘ PROTOPOPESCU

PROCESUL TRADARII

Consecințele funeste ale indulgenței

de NICOLAE BOGDAN

Am arătat în articolul precedent, că la origina tuturor înfrângerilor și dezastrelor noastre naționale din ultimii două zeci de ani, întâlnim o singură cauză: uitarea trădării și iertarea trădătorilor din timpul războiului.

Astfel suntem aduși să constatăm, că simplul fapt de a fi uitat și de a fi iertat, mărturisește o gravă șovăire a simțului moral la conducătorii noștri de atunci. Și nu numai la Ionel Brătianu, ci la întreaga generație de profitori care s'a substituit combatanților, creatorilor și eroilor la cârma statului.

In adevăr, niște conducători întregi la minte și curați la suflet, n'ar fi putut uita cu nici un chip că vipera jidovească încălzită atâta timp la sânul toleranței noastre, a încercat să ne dea lovituri de moarte pe la spate, tocmai atunci când toată vlaga și toată vigoarea nației trebuia să facă față dușmanului de peste hotare. Și n'ar fi putut ierta pe aceia cari s'au pus în slujba inamicului ca spioni, ca tâlmaci, ca sbiri și ca delatori și opresori ai populației fără apărare rămase în teritoriul ocupat; n'ar fi putut ierta pe aceia ce au dezertat în massă spre a trăda inamicului secretele capitale ale oștirii române; n'ar fi putut ierta pe dezertorii jidani sau iudaizați, cari, odată la adăpostul baionetelor austro-maghiare sau a celor bolșevice, s'au apucat să tipărească foi infame, prin care semănau descurajarea și defetismul atât printre civili cât — fapt infinit mai grav — și printre militari; n'ar fi putut ierta pe fiii Satanei cuibăriți pretutindeni, cari predicau debandada și capitularea fără condiții tocmai într'o clipă istorică decisivă, când toate puterile de viață ale nației se cereau concentrate și coordonate într'un efort suprem.

Da, niște conducători adevărați, niște conducători normali, pur și simplu, n'ar fi trebuit să uite trădarea, n'ar fi trebuit să ierte pe trădători. Ci ar fi trebuit să stigmatizeze în public cu energie și necontenit odioasa faptă și să pedepsească până la stârpire pe făptași. Iar acest lucru ar fi trebuit să-l facă nu din răutate, nu din spirit de vindictă ci dintr'un spirit elementar de prevedere politică. Fiindcă dacă un Stat nu se va putea sprijini nici odată de cât pe elementele cari i s'au dovedit credincioase în vremurile de grea cumpănă, adevăr cunoscut și practicat din cea mai străveche antichitate, conducătorii acelui Stat SUNT OBLIGAȚI ca să ocrotească și să apoteozeze pe martiri și pe eroi, să stigmatizeze și să stârpească pe trădători și pe lași. Căci cine s'a jertfit se va mai jertfi, dacă grandioasa utilitate a sacrificiului lui va fi recunoscută și aclamată în chip public; iar cel ce a trădat va mai trăda, dacă nu va fi reprimat sau — la recidivă — stârpit.

Generația de conducători a lui Ionel Brătianu, a săvârșit greșala enormă, de neiertat în vecii vecilor, de a fi nesocotit pe toți aceia cari au realizat cu sufletul și cu

(Continuare în pag. III-a)

Valentin Popescu sau victima unei ranchiune

L'am cunoscut pe tânărul al cărui nume stă în fruntea acestui cursiv, cu prilejul unui sbor, a cărei amintire trezește și astăzi în sufletul meu nostalgice chemări spre înălțimile cutreerate atunci, împreună.

Pasiunea care îl înlănțuia de pasărea lui de lemn, purtându-l pe căile perfidelor frumuseți ale văzduhului, în cimitirul cărora atâția alții înaintea lui își odihneau tinerescul lor neastâmpăr, mă cutremura. In cele zece zile de călătorie, în planorul pe care Valentin Popescu îl stăpânea cu o mână de maestru, am cunoscut tot interesantul farmec al «zborului fără motor». Tânărul care îmi vorbea, surprinzător de matur pentru cei 25 de ani pe cari îi avea, făcuse studii serioase în Germania, țara unde importanța acestui sport, fusese de mult înțeleasă.

Acum, reîntors în patrie, Valentin Popescu, urmărea să realizeze, aici, tot ceace învățase, cu o muncă destul de aprigă acolo. Ne-am despărțit, după terminarea călătoriei, eu cu o sumă de cunoștințe mai mult, el cu un optimism fără limite. Aveam siguranța că toate planurile lui își vor găsi înțelegerea celor răspunzători de soarta educației aviatice românești. L-am întâlnit acum două zile. Aproape nu l-am recunoscut. Tânărul așa de vesel acum un an, îmbătrânise parcă.

— «Mi se pare că voi renunța la meserie», — mi-a spus cu o voce frântă.

— «Sunt victima unei ranchiune, care m'a urmărit în toate locurile unde am încercat să fac ceva».

Dureroasa confesiune a celui lovit în generoasa lui dăruire unei activități, unde niciodată nu se vor găsi prea mulți, m'a indurerat. Așa dar, Valentin Popescu nu va mai putea sbura pentru că un bătrân înrăit, al cărui nume îl trecem deocamdată sub tăcere, are fobia tinereții.

Aducem la cunoștința călduroșilor preocupați ai tinereții, această rușine, cu promisiunea unei grabnice reveniri.

Virgil Rădulescu

Noutăți maghiare

Politica internă maghiară e din nou la ordinea zilei. Proectul pentru extinderea prerogativelor regentului Horthy atrage atenția presei internaționale, cu atât mai mult trebue să ne intereseze pe noi care avem și vom avea în totdeauna atâtea lucruri de descurcat cu vecinii noștri apuseni.

Așa dar regentul Horthy capătă noi drepturi, între care unul esențial: acela de a putea desemna el însuși reprezentanței naționale, pe candidatul ce va trebui să-i succeadă. Se reînvie astfel o instituție hibridă, dar care înseamnă o treaptă ce duce spre monarhie, spre dinastie am putea spune; instituția recomandărilor, a adoptărilor practicată la Roma în gloriosul secol al Antoninilor, practicată odinioară și la noi pe timpul lui Ștefan cel Mare și Sfânt. Dacă punem în legătură această extindere a prerogativelor regentului cu svonul — care poate fi fals dar care poate constitui și un balon de încercare — căsătoria fiului său cu principesa Maria de Savoia și cu nemulțumirea legitimiștilor maghiari, înțelegem toată importanța evenimentelor ce se petrec în Ungaria.

S'ar părea că se încearcă, pe tăcute, crearea unei monarhii naționale unguerești.

Oricât de neașteptată ni se înfățișează această idee, realizarea ei nu e însă imposibilă. Să ne rememorăm puțin istoria maghiară din ultimii optsprezece ani.

Trupele românești distrug dictatura roșie a lui Bela Kuhn în August 1919. Ion Brătianu în atmosfera de atunci a Europei, cu Germania acoperită de republici sovietizante, cu Austria pradă social-comunismului, cu Rusia în plină fermentație bolșevică, cu România însăși amenințată de valul roșu, predă puterea dreptei maghiare. Era o soluție de moment justificată, dar din punct de vedere al viitorului românesc poate nu de ajuns de bine chibzuită.

Noi trebuia să favorizăm la Budapesta în 1919 instalarea unui regim de descompunere politică și socială, a unui regim care să pună pe primul plan al politicei ungurești problema împărțirii latifundiilor aristocratice, a unui regim care să dea naștere la frământări interne și să neglijeze ideia revanșei, într'un cuvânt trebuia să transmitem puterile unui regim democrat.

In politica externă trebue să dorești întotdeauna dușmanului «ce fie nu-ți place».

Noi dimpotrivă transmițând puterile aristocrației maghiare, aceasta a împins în umbră toate problemele capabile să dezbine pe unguri și a încordat toate puterile unei națiuni viguroase, mândre, șovine către o singură țintă: recucerirea provinciilor pierdute.

Horthy se instalează curând ca regent, ca locțiitor de rege, ca girant al tronului ungar până la revenirea regelui legitim, a Habsburgului.

Iată deci care pare a fi situația psihologică și politică a regentului. Vom examina mâine și alte laturi ale politicii interne maghiare, care ne privesc mai de aproape de cât ne-am putea închipui.

Paul Mihail

Din autobiografia lui Stan Biebea (1809—1873*)

Publicată de Constantin Lacea

Și pă la 828 și 829 mai făceam eu negoț pă la Moldova cu căpital mai mic, de 5—600 galbeni, mai mai cu credetu. Peste vară am mai mers pă la Ungaria, Bănat, de am desfăcut caii tată-mieu, de s'au plătit pă unde să îndatorise, și mi-am făcut și eu 100 galbeni pentru mine, și mi-au mai dat și taica 120 oi. Și la 830 5) m'am însurat și am luat pă Țica lui Dumitru Furnică din Șchei și am luat 300 galbeni, și cu ce mai aveam eu și cu credetu făceam negoț tot pă la Moldova și dedeam de făcea și tată-mieu împrejuru tărlii câte ceva în România. In anul dintîi mi-au rămas 700 oi, cârlani, câștig, și țineam tărlișoară bună; aveam și cai. Taica ședea pă lângă vite, eu mai umblam încoaci încolea, și mergeam bine. La 831 mi-au umblat bine, am câștigat de am făcut și casile la Săcele, ca om tânăr. Mi-au dat și taica, Dumnezeu să-l ierte, 6) locu casii și bârnile și piatra, ce s'au putut. La 833 mi-au murit nevasta. Eu tot mergeam cu negoțu. La 835 m'am însurat iar, eram de vro 24 de ani. 7) Am luat pe Țica lui Ion Vineși dela Turchești, iar femee bună. Dumnezeu să le ierte. Iar mergeam bine cu negoțu, tot pă la Moldova.

După aceia, la 837, am luat cu arendă moșia Dudești dela Sânaia; era părintele Iosiv stareț, Dumnezeu să-i ierte păcatele, era omu lui Dumnezeu, ardelean de cătră Turda. Am ținut-o cu 10 (mii) de lei mulți ani. Mi-au umblat bine, am câștigat destul, am prăsit și vite multe. Am ținut și Batogu vro trei ani.

La revoluția de aicea la 848 am luat și moșia Hagienii. Am fost cu nevasta la Hagieni și Dudești am câștigat destul în anii aceia. Am luat muntele Șețu 1) și hanu dela Ploești. Mă jucam cu banii și cu viţele.

După aceia la 851 mi-au murit și astălaltă nevastă. La 852 m'am însurat iar, am luat pă Bălașa Nechifor. Primăvara, mergând cu ea la moșie, la Dudești, am mers pă la București și am luat și munții Seciurile, 2) Șteiasa-mare, Urechea și Moraru. Am luat bine, am măritat 3 fete, cari mi-au rămas de la al doilea nevastă și feciorul Ioniță. I-am înzestrat pă toți și pă toate și pă Ioniță, cum să vede semnat la protocol.

Atunci, înainte de 848, Rumânii în Ardeal eța rău de tot și neînvățați, și care era și eșea câte unu învățat dupăn școli streini, că noi nu aveam așa școli mari pă atuncia, doar așa cu mare nevoie, dacă putea intra câte unu cam scriitorași câte undeva. Și iobagii făcea pe la curți în tot Ardealu câte trei zile pe săptămână, și acelea după ce că viiața lui era jumătate pentru domnu-său și-l bătea ca pe vită, apoi îl luoa la lucru domnu-său numai cam vara și pă vreme bună și când era rău și ploae, lăsa să-și lucre lui, și când nu avea ce lucra cu ei îi punea de lucra la zidării și alte de-și făcea curți, case și alte, cum să văd și azi în Ardeal și Țara Oltului, curțile cele mari și zidăriile pe la iosaguri 3) sânt tot de iobagi făcute, vai de om ce era.

(va urma)

5) Deci la 21 de ani.

6) Tatăl său a murit la etatea de 56 ani, la mănăstirea Sinaia, unde fusese călugăr 14 ani, cum se vede dintr'altă însemnare a fiului său.

7) Era de 26 de ani.

1) După el, acest munte poartă numele de: „Șețu Blebii".

2) In familie, se povestește că moșia Seciurile n'a cumpărat-o cu bani, ci a luat-o în scrimbul unei turme de oi.

3) Proprietăți, moșii, din ung. joszag.



Ideea Românească

A apărut numărul 3 (anul II) din revista de orientare în strămutarea adevăratei Românii de azi, Ideea Românească.

Se publică în acest număr:

1. Prima parte din manifestul „Revoluția așezării românești" semnat de Alexandru Basarab, Pavel Costin Deleanu, Valentin Hoefwick, Horia Stamatu, Mihail Urzică, Gheorghe Vânătoru, Geo Zlotescu. E vorba de un manifest de artă cu o reală perspectivă istorică. Făcând tabula rasa peste toată invazia modernistă în artele plastice și peste arhitectura închegată de trei eforturi de rece încoace, arhitectura care nu a rezolvat întru nimic problema așezării românești, manifestul deschide printr'o grupare de artiști și gânditori tineri o epocă creatoare în spațiu pe linia sensului românesc, scoțându-ne dintr'un universal care tindea să ne anuleze. — „Suntem astfel mai mult ca oricând în linia destinului românesc în zona înaltă a desfășurării sale: a creia din început, a creia începutul cristalizării unei noastre majore. (Manifestul rev. aș. rom.).

2. Inchinare Arhanghelului, imn și rugăciune de Horia Stamatu.

3. Echilibrul totalitar al vocației regionale de Pavel Costin Deleanu. Autorul arată, în concret, pe fapte, cum reala unire, cum simțământul totalitar de neam, al provinciilor țării s'a făcut prin răsmirița studențească din 1922. „Astfel Moța ridică unitatea regională a Ardealului dela existența sa particulară, pe care înțelegerea abstractă a lumii vechi o integra doar într'o generalitate românească, unitate minimă, agonică istoricește — la conștiința chemării sale proprii, unice în ordinea sintezei naționale".

„In acest înțeles vorbește mai târziu Moța despre destinația lui legionar din Ardeal".

4. Saint-Just — chipul revoluționarului de totdeauna — de Alex. Constant.

5. 22 Mai — de Ion Vasile.

6. Un muzeu social de Dumitru Cristian Amzăr. Citâm din aceste [illegible] „Dar aiurea ce a [illegible] personagiu anonim (țăranii, marele public N. R.) La chestiunea care ne privește [illegible] singur și foarte simplu: MARELE PUBLIC TREBUE INFORMAT CONTINUU DESPRE ACTIVITATEA ȘTIINȚIFICĂ ȘI CULTURALĂ A PROFESORULUI GUSTI. E un fel modest al poporului de a-și arăta recunoștința față de un om care, cu muncă și bani, știe să se sacrifice pentru el „chiar când munca n-o e a lui, și banii sunt ai Statului".

Judaizarea culturii

Judaismul în artă. — Pe scena Operei Române 60% evrei

Intr'o serie de articole, apărute în paginile acestei gazete, camaradul Mircea Streinul a arătat cum iudaismul, — ca o încoronare a străduinții de a cucerl complect viața unui stat — și-a înfipt rădăcinile și pe tărâmul cultural. Editurile și librăriile au fost monopolizate de evrei.

Astăzi vom arăta cum și alte instituții oficiale de cultură au fost invadate de evrei.

Vom începe deci, cu Opera Română, cel mai înalt așezământ oficial de cultură artistică al țării.

Opera Română, care trebuie să fie sinteza culturii artistice a țării, e românească doar prin aceea că se află în Capitala României.

Pentru edificarea tuturor, vom dovedi cu nume că 60 la sută din personalul artistic superior al Operei Române este jidovesc.

GHETTO-UL DELA OPERA ROMANA

Facem prezentarea numelor evreești depe scena Operei Române.
Director de scenă: José Aratti.
Șef de orchestră: Bein;
Maestrul de cor: Iosif Rosenstek.
Soliști: Steiner Rudolf, bas;
Algazi Eliakin, tenor;
Pergola (zis Lucian Nanu tenor;
Ion Manolescu, bariton;
Rita Elensohn (căsătorită Cottescu soprană).
Lidia Babici;
Eugenia Babad (căsătorită Cioculescu;
Elena Basarab (fiica preotului Berezovski), căsătorită cu Rudolf Steiner;
Corul: Goldner Ilie (zis Aureanu)
Colieru Bernard (zis Brăileanu);
Rosentwit Zalman;
Marcu Bernard (zis Mărculescu);
Solomon Heinrich;
Fuchs Efimoff;
Katzensohn;
Eugenia Popescu (Moscu),
Theia Schwartz (azi Negri)-
Rica Văleanu;
Mery Slit (Slitoianu)
Renée Almosnino;
Renée Baumfeld (Câmpeanu);
Orchestra: Leon Mendelshon;
Solomoneanu;
T. Fleorman;
Fuchsman;
Cecilia Isipovici;
Seidman;
F. Fleormen;
Colibovici;
I. Dallis;
Feldman;
Dșoara Sasova
Schilton;
Margareta Kosen și
Iosefina Sternfeld primă balerină.

Opera Română are o școală de balet unde se învață gratis.

Școala e subvenționată de Stat, adică de către contribuabilul român.

Opera mai are și un cor de copii.

Amândouă, — *școala de balet* și corul de copii — cu o majoritate de peste 75% sunt fețe angelice pistruiate.

Până și cel ce face condica de prezente e jidan un anume Leova (Leon Vasilescu).

Sunt preferați evreii...

Pentru angajare se cere ca noulle elemente să debuteze în două sau trei concerte.

Ei bine, fiindcă directorul de scenă, șeful orchestrei, maestrul sunt evrei, cine credeți că vor fi preferați pentru angajare?

Desigur, tot numai evreii. Ne întrebăm pentru ce mai există atunci Academiile de muzică, dacă românii, absolvenții acestor Academii, — unele elemente valoroase, — nu-și găsesc plasament din pricina jidovilor?

FAGURE-HONIGMAN CENZOR ARTISTIC

Trecem acum la alte considerații susținute numai pe fapte.

(Continuare în pag. IV-a)

CALENDAR

Vineri 11 Iunie 1937

ORTODOX: S-ții Apostoli Bartolomeu și Barnaba.
CATOLIC: Sf. Barnaba (†63).
SOARELE: răsare 4.34, apune 19.56.

In această zi, la anul 1848, la Islaz (Romanați) după o slujbă religioasă sub cerul liber, în prezența a mii de țărani, Popa Șapcă în [illegible] Ion Eliade Rădulescu, Nic. Bălcescu, generalul Tel, Magheru, frații Câmpineanu, I. Brătianu proclamă Marea Revoluție Română [illegible] protectoratul rusesc.

RADIO

Vineri 11 Iunie 1937

14.10: Radio jurnal. Ora. Mersul vremii. Bursa. Știri interne și externe.
14.30: Muzică variată (discuri).
15.00: Ultimele știri.
18.00: Concert de după amiază. Orchestra Radio.
19.02: Prof. N. Iorga: Ce înțelege poporul român prin minte.
19.10: Continuarea concertului Orchestrei Radio.
UNIVERSITATEA RADIO
19.40: Noi cercetări asupra celei mai vechi culturi omenești, de Mircea Eliade.
20.00: Concert la două piane.
20.35: Inima noastră în popor [illegible] Ovidiu Papadima.
20.50: „Don Pasquale", operă în 3 acte de Donizetti. În pauza I-a: Cărți și [illegible]. În pauza II-a: Radio jurnal.
23.00: Concert nocturn.
23.45: Jurnal pentru străinătate în limba franceză și germană.
23.55: Ultimele știri.

SPECTACOLE

TEATRE

COMOEDIA (Teatru în aer liber). — Kontușovca Palace.
LIGA CULTURALA. — Clopoțelul de alarmă.
A. R. P. A. „COLOS". — „[illegible] însor", farsă în 3 acte de [illegible]
GRADINA MARCONI. — [illegible] tobă.

CINEMATOGRAFE ROMANEȘTI

CAPITOL și ROXY. — Serbările Incoronării Regelui Angliei. Subjugat de tine, jurnal.
ARO. — Două inimi și un sărut cu Carl Brisson și Frances Day. Jurnal Fox.
DARLY. — Inimile noastre plâng Jolson și Moartea se răzbună.
VOX. — Maria Stuart și „Picolino" cu Gingger Rogers și Fred Astaire.
FEMINA. — Prater cu Magda Schneider și complectare colorată.
A. R. P. A. — Brigada 41 și Ingerul Alb.
FORUM. — Adolescență și Frigurile Dragostei.
OMNIA. — Frigurile Dragostei și Biroul No. 2.
DOAMNEI. — Nitchevo și Zouzou.
FRANKLIN. — Cavalcada și [illegible] ștrengari și o ștrengăriță.
MARCONI. — Femeia în [illegible] Frați de cruce (Simfonia [illegible]
AIDA. — Dama cu camelii și [illegible] cutul nu iartă.
DACIA (Sala și Grădina). — [illegible] prințesă cu Shirley Temple și [illegible] lui Tarzan.
ATENEUL TEI. — Aur chinez[illegible] și Romanța Orhideelor. Inco[illegible]narea.
BARCELONA. — Misiunea Brig[illegible] 41, Covorul fermecat și jurnal.
FLORIDA. — Curierul de sud, [illegible] Marie și complectare.
CENTRAL. — Taras Bulba și [illegible]tele Blestemat.
LIZEANU. — Crinul din Modră, Marietta.

CUIBURI DE LUMINA

Rânduiala

a intrat în tipar cu al 5-lea caiet din anul acesta. Colaborează D. C. Amzăr, Vasile Băncilă, Ernest Bernea, Ion I. Ionică, Victor Gârniceanu, Mihail Polihroniade, Haig Acterian, Virgil Carianopol.

O carte despre România

In editura Knorr-Hirth, din München a apărut o interesantă și documentată carte despre România datorită d-lui dr. W. Hopker: «Rumänien diesseits und jenseits der Karpathen».

Aceasta este prima carte documentată și obiectivă care apare în Reich-ul III, despre țara noastră.

Cronica Hușilor

Revistă culturală și bisericească a Clerului Eparhiei. Sub patronajul P. S. Episcop Nifon.

Ultimul număr aduce sub semnătura C. S. Pr. Anton Popescu și . of. N. Creangă un sever rechizitoriu literaturii pornografice și [illegible] în genere. revistă literară, artistică și socială. Este la al 2-lea număr. Redactată de Vasile Netea. Iscălesc d-nii: E. Ar. Zaharia V. Netea, Al. [illegible] Atanasiu etc.

Dacă d. Vasile Netea ar fi mai atent cu manuscrisele (și mai intransigent) ar fi bine.

Iuvenile... entuziasm, versuri și eroică. Este o revistă bună.

Viața ilustrată

Redactată de episcopia ortodoxă română din Cluj. Tipărită elegant. Colaborează: C. S. Pr. Ion Gorun, Grigore T. Marcu, Al. Străoneanu, [illegible], Grigore Popa, etc. etc.

Iconar

A apărut No. 9 al revistei «ICONAR», cu colaborările d-lor: George Macrin, Barbu Slușanschi, George Drumur, I. Negură, Claudiu Usatiuc, Gh. Antonovici etc. O cronică bogată complectează publicația bucovineană.

Journal du commerce

— Gazeta handlova —

Publicația polonă «Journal du commerce» («Gazeta handlova» din Varșovia, a tipărit un bogat număr festiv închinat României.

In pagina întâia, găsim un cald salut pentru România, cu ocazia vizitei d-lui Ignacy Moscicki, președintele republicei polone, în țara noastră.

Colaborează d-nii: Valer Pop, Mieczyslaw Sokolowski, M. Negură, George I. Brătianu, Miroslav Arciszewski, Alexandru Duiliu Zamfirescu, Ll. Dangel, G. Enescu, G. Chitulescu, G. Iwanouski, I. Răducanu, Adam Mikucki, Emanuel Popescu, etc.

«Journal du commerce» are numeroase articole de specialitate economică de un deosebit interes pentru noi. Ni se arată, în ele, raporturile comerciale dintre Polonia și România, dându-ni-se date interesante și concludente pentru eficacitatea raporturilor economice dintre cele două țări.

Diferite statistici alcătuite cu minuțiozitate, referitoare la exportul României în Polonia, complectează numărul publicației «Journal du commerce» care poate fi considerat ca unul din cele mai informate publicațiuni în acest fel din Polonia.

Subliniem interesantele concluzii ale unui articol, intitulat «Alianța polono-română», în care ni se arată că o lărgire a relațiilor noastre comerciale cu vecinii dela nord e necesară, cu atât mai mult, cu cât sentimentele de prietenie dintre Poloni și noi sunt atât de bine închegate în cadrele largi ale politicei europene.

«Journal du commerce», așa cum se prezintă în diversitatea informațiilor lui economice, e un bun monitor al prieteniei polono-române.

Astăzi, când în comerțul european se constată atâtea influențe nefaste, semite, opiniile unei publicații de seriozitatea lui «Journal du commerce» sunt bine venite.

Vechea publicație economică din Varșovia e un sol al prieteniei economice cu Polonia, pe care trebuie să-l salutăm cu plăcere în rândurile cititorilor români.

Cazul Mircea Eliade

Singurul vinovat

Când a pornit în presa românească viguroasa campanie împotriva pornografiei în artă, am fost între primii, cari au cerut sancționarea inconștienților producători de afrodisiace literare. Arătam — și colecția ziarului nostru stă mărturie — că nu se mai poate permite ca straniul decadentism moral al câtorva eșuați să infecteze scrisul românesc, pervertind tineretul școlar și chiar cititorii maturi.

Scrisul romnâesc are o puritate a lui, care nu trebuie întunecată de nici o murdărie. Literații noștri au avut aproape întotdeauna o frumoasă decență de exprezie, chiar când subiectul era oarecum îndrăzneț. Au năvălit, însă, jidanii în câmpul literelor românești și consecințele n'au întârziat să se arate.

S'au ivit, ca niște ciuperci obeze și otrăvitoare, întâiu timizi, apoi mai liberi și, la urmă, chiar agresivi, jidanii Felix Aderca, mare apologet al desfrânării sexuale (v. romanul «Al doilea amant al doamnei Chatterley», «Țapul» și «Femeea cu carne albă»), Ion Călugăru, abil teoretician comunist și comentator indulgent al pederaștiei (v. romanul «Don Juan Cocoșatul»), H. Bonciu, propovăduitor al delirului sexual ca ultimul scop al vieții, și destui alții, de-o suspectă conformanță morală, cari par descinși direct din tratatele de patologie și cari își răspândesc peste zeci de pagini yohimbina unei inspirații nu numai amorale, dar și imorale, pasabilă de sancțiuni prevăzute în codul penal.

PRESA JIDOVEASCA IȘI APARA NEAMUL

Evident, presa jidovească, presa care n'a avut niciodată ceva sfânt în conduita ei, a sărit în apărarea scriitorilor imorali. Aceasta, pentrucă scriitorii pornografi sunt jidani sau jidăniți (v. romanele lui N. D. Cocea, ale lui Damian Stănoiu ale lui T[illegible]-Braniște etc).

Aderca, Bonciu și Călugăru, au fost proclamați genii și li s'a făcut o reclamă formidabilă. Presa jidănească îi apără cu o furie specific israelită.

Jidovul H. Bonciu și jidănitul Geo Bogza după o zi de cercetări la parchet, au ieșit din nou, cu laurii culeși din hârdaele închisorii, în piața literară, ca să-și continue «opera». Presa jidănească i-a declarat imediat eroi, ca pe Bubi Brănișteanu, Honigmann și Alfred Hefter. Jidănașii Oscar Lemnaru, Andrei Tudor, Lucian Boz și ceilalți rândași ai ziarelor sărindăriste le reproduce, comentează și elogiază «spritele scăpate la «Corso» — ca și când F. Aderca, acest jupân gumos și falnic, și H. Bonciu, pensionarul doamnei Pippersberg, ar fi cel puțin Bern. Shaw sau d'Annunzio.

ACARUL PAUN

A trecut destul timp dela plimbarea la parchet a scribilor H. Bonciu și Geo Bogza și nu li s'a întâmplat nimic. Au rămas eroi și atâta tot Ba ultimul a și plecat în Spania, să ia o dulceață cu domnul Largo Caballero.

In schimb, Mircea Eliade, român și deloc jidovit, a fost îndepărtat din învățământul universitar ca un student oarecare.

Mircea Eliade, pe lângă ghinionul de a fi român, mai e și un mare scriitor. «Izabel și apele diavolului», Maitrey», «Intoarcerea din rai», «Lumina ce se stinge», «Șantier», «Domnișoara Christina» și «Șarpele» sunt realizări epice, cari stabilesc o valoare certă în scrisul nostru — și un astfel de lucru indispune întotdeauna.

Apoi, Mircea Eliade e un posedat al muncii. In loc să se bată pe burtă cu «publiciștii» dela «Corso», muncește întreaga zi la Academie, și, deci, n'are timp să fie amabil cu scribii, cari, din nenorocire, mai sunt încă în stare să creeze în România, prin subsolurile fițuicilor lor, atmosferă favorabilă sau defavorabilă unui scriitor.

«Oceanografie», «Yoga» și ediția din Bogdan Petriceicu-Hașdeu sunt rezultatul acestei munci care, evident, nu poate decât să-i indispună pe cățării literaturii noastre.

Era cât pe ce să uit: «Mircea Eliade e doctor MAGNA CUM LAUDE al Universității din București, — și asta e, trebuie să recunoașteți, revoltător? Eh, dacă Mircea Eliade era nițel incult, nițel de reacredință și nițel pungaș, ca atâția din, hai să spun așa, confrații lui, atunci da, vă asigur, Mircea Eliade ar fi beneficiat de «atmosfera favorabilă» a lui Oscar Lemnaru și-a celorlalți cretini din presa noastră jidovească și jidovită, și, precis, n'ar fi avut nici o neplăcere cu autoritățile școlare superioare.

Dar Mircea Eliade e creștin, cult, talentat și — încă una! — naționalist în toate convingerile lui.

Ințelegeți, deci, dece toți jegoșii presei israelite au sărit asupra lui Mircea Eliade, care e o admirabilă, pentru ei, diversiune în cazul adercilor și-al boncilor.

Noi, însă, nu le vom da tărtanilor răgazul să se bucure de «victorie».

Avem toate argumentele, de-o temeinicie absolută pentru a arăta că tot zgomotul în jurul pretinselor pornografii din romanele lui Mircea Eliade a fost pornit în mod interesat, JIDANEȘTE, de-o ocultă, pe care O VOM DEMASCA PANA LA CAPAT.

Nu se poate tolera ca tărtănimea să-și facă toate mendrele în arta românească, pentrucă, apoi, un Român, și încă unul din cei mai buni o mândrie a scrisului nostru, să îndure atacurile lașe, de javre ațâțate, ale jidovilor din caraghioasa presă pistruiată.

Mircea Streinul

„Dreptate, Frăție!" 1848

Să ne întoarcem cu un veac înnapoi. Aniversară-

Se ridicase flamura conștiinții noastre pe tot întinsul țării și ziua de azi a însemnat pentru tinerimea de atunci ceasul cel mare.

«Revoluția dela 11 a fost cea mai frumoasă ce s'a întâmplat vreodată la un popor!»

Și o mărturisește aceasta Nicolae Bălcescu, sufletul ei, acelaș care împreună cu Heliade Rădulescu redactaseră proclamația ce se cetise în ajun, la Islaz:

«Frați Români, respectați proprietatea și persoanele, adunați-vă câți mai mulți, armați-vă cu toții...!

N'aveți nici o temere decât temerea de Dumnezeu...

—Cu noi este Dumnezeu, fraților, sculați-vă în numele său și îngerul Dreptății va doborî orice dușman. La arme, Români. La armele mântuirii!»

In cuiburi de 10-20 frați se plămădise viitorul țării. Și ziua de 11 Iunie a fost zi mare.

Clopotele Mitropoliei cântară pentru libertatea unui neam întreg. Un atentat împotriva lui Bibescu răspunsese după cuviință acelui care nu ne cunoscuse îndeajuns.

Magheru citi proclamația în str. Lipscani, urcat pe o masă, și mulțimea înnaintează spre Palat.

Clipe mari. Domnitorul semnează-

Mai târziu într'o luptă de str[illegible] dă, o femee, Ana Ipătescu cu do[illegible] pistoale în mâini încurajază mu[illegible] țimea în focul încăierării: «Cura[illegible] copii- Moarte Trădătorilor-».

Revoluționarii pierd 9 oameni

Și Bălcescu scrie lui Ghica:

«Poporul nostru al Capitalei tr[illegible] bue să știi că a întrecut toate p[illegible] poarele Europei, chiar și pe Par[illegible] zieni».

Și mai târziu exclamă sub imb[illegible] dul unei vizionări:

— «O! Mândră oaste va avea R[illegible] mânia când îi va veni și ei rându[illegible]

*

Și acum, după ce eri s'au pom[illegible] nit Eroii Neamului, cuvine-se [illegible] tăzi un cuvânt cald și pentru [illegible] pentru cei mai buni feciori ai [illegible] cului acela românesc!

AL. ALEXIANU

Dela Academia Română

In recenta sesiune generală, Aca[illegible] mia Română și-a constituit bi[illegible] pentru anul academic 1937—38, pre[illegible] urmează:

D. Alexandru Lapedatu, preșe[illegible] al Academiei Române.

D. G. Țițeica, secretar general

D-nii C. Rădulescu-Motru, An[illegible] Rădulescu și Dr. Gr. Antipa, vice-p[illegible] ședinți.

Eternitatea lui Caragiale

Sobolii culturii noastre ne-au atacat în ceeace ne e mai scump, în tezaurul literaturii noastre; adică tocmai în campionii scrisului rominesc, cu cari trebuia să ne prezentăm la concursul literaturii mondiale.

Ne amintim de critica negativă a lui Aron Densușianu, în marginea operei eminesciene, sau a unui oarecare blăjan; sau epigrama nedemnă a lui Macedonsky, nemuritor de două ori, odată prin «Noaptea de Decembrie», a doua oară prin impietatea față de tragedia umană a lui Eminescu. Deasemeni, acuzăm miopia critică a lui Maiorescu, autocratul cultural al epocei, care-l subestima pe Eminescu confuzului Bodnărescu. Dar însuș Eminescu și-a fost iconoclast: modestia lui și crezul junimist nu i-au îngăduit propria-i estimare.

Chiar Creangă, omul dela sat, a suferit o reacțiune citadină. Mai mult, fiindcă noi l-am ignorat ni l-au furat străinii, îl citesc englezii și-l înțelege într'o admirabilă ediție critică, francezul Boutière. Bojdeuca lui e o biată figură de stil.

In felul acesta ajung la celălalt mușchetar care a dat girul eternității literaturii romînești: I. L. CARAGIALE.

Impotriva lui s'a organizat o adevărată francmasonerie începând cu faimosul trust Caton-Macedonsky (iarl) care-l acuza de plagiat și sfîrșind cu N. Davidescu și O. Șuluțiu (1935), procurori severi ai etnicității și valorii lui literare.

Prin 1891, Caragiale solicita un premiu academic, care nu-i fu acordat din cauza Junimismului lui, pentru «tendența antinațională», de fapt pentrucă zeflemeaua lui îl pișcase puțin și pe Hașdeu. Insuși Lovinescu comite eroarea maioresciană a dimensiunilor neacordându-i decât 50—100 de ani de corespondență cu mediul. Insă posteritatea, adevărata critică nedesmințită, îi compromite drept gratuită afirmația. De altfel, oficial și administrativ un fost ministru (C. Banu) care se entuziasmează de «Peneș Curcanul», denunță pesimismul și risul (sic), dizolvante amândouă, respectiv în Eminescu și Caragiale.

Așa dar, procesul Caragiale cu Iconoclaștii lui. Caragiale era de o boerie spirituală ce nu-i îngăduia să iasă fără dungă la pantalon și guler tare: cultul formei (pe linia Flaubert). Dar zeflemeaua lui a fost prea ascuțită. Nici mai mult nici mai puțin, N. Davidescu îl impachetează și-l face cadou Greciei (parcă ca n'ar avea pe Homer) iar O. Șuluțiu îi dă 3 la conduită.

Deci, catalogul:

La 3 August 1935, N. Davidescu în «Cuvântul liber», ridică aceste acuzații în articolul «Caragiale cel din urmă fanariot» sau «inaderența lui la spiritul românesc», iar O. Șuluțiu se asociază în «Intre Molière și Caragiale» (pe planul calitativ) în Vremea. Ca între două buzdugane, Șerban Cioculescu l-a apărat pe Caragiale prin argumente de rit «Zarifopol».

Acuzații: 1. Caragiale e un «inteligent călător străin» care a reușit să descopere caracteristicile peisajului rominesc; 2. Origina lui e fanariotă; 3. Caragiale a fost un fel de «măscărici» colecționeur de ticuri; 4. Satul rominesc inexistent (în «Păcat»); 5. «Făclia de Paști» un oarecare monolog; 6. Cetățeanul turmentat e anonim și bețiv; 7. Poporul nu-i oglindit în opera lui; 8. Imoral.

Apărarea: 1. Totuși Caragiale a simțit specificul nostru, a sesizat divorțul dintre fondul oriental și forma apuseană și a turnat acid sulfuric să ardă falsa creștere spre regenerare; 2. Există un Mavrocordat și un Ghica să reabiliteze sensul peiorativ de «fanariot». Ironia lui e politică, nici de cum xenofilie. (Noi Rominii). Ce demență savonarolică! Să-i ardem pe Eminescu și Caragiale!; 3. Dar skița înseamnă ca și caricatura, linii, gest, tic, portret skematizat la perimetru și evidență. Ori cind o depășește, Conu Leonida, Leiba Zibal, Cațavencu și Cetățeanu turmentat sunt ticuri; 4. Peisajul e de rol romantic, iar Caragiale era clasic, așa dar? 5. In «Făclia de Paști» este o realitate de mare anatomie și diagnostic. Frica la paroxism răsturnată în act suprem de curaj. Tipul ovreiului (Doar n'o fi fost ovrei, Caragiale); 6. Anonimatul Cetățeanului e chezășuit de etnicitatea lui. Obîrșia lui — o categorie de oameni — este dacică, de dincolo de Deceneu; 7. Doar nu-i apologet, fiindcă materialul lui e de natură protivnică; 8. Să nu confundăm eticul cu esteticul. Adică să nu-l urmăm pe O. Șuluțiu care spune că personagiile lui Caragiale sînt odioase, imorale, caraghioase, proaste «o societate de monștri». E fals. In Caragiale e o lume complet simpatică; deci viciile ei sunt naturale, reale, existente; personagiile îi eșiseră în cale, băuseră cu Caragiale un țap de bere.

Sau că tipul femenin este imoral și nerealizat (Șuluțiu + Lovinescu) ca și cum Zoițica ar fi — zice O. Ș. — «scirnavă» și mai rău (!). Parc'am fi în pension de călugărițe unde singurul bărbat de care se poate vorbi e Iisus sau în seminar unde singura femee admisă este Maria fecioara.

Insfîrșit, o altă torpilă: absența sentimentului naturii: elementul e prescris romanului iar Molière, nici el nu și-l însușește măcar.

Caragiale rămîne, stîncă, necl[illegible]

Tipurile lui au creiat o lume [illegible] nească — așa cum a întîlnit-o, [illegible] chinoroz și dantele. Satira lui a p[illegible] cedat hirurgical, fără ca morala [illegible] apere conștiința artistică. Oamen[illegible] au eternitate. Societatea acea [illegible] testată și de versul înverșunat al [illegible] Eminescu:

«Toată grecobulgărimea e [illegible] lui Traian»!

Iar «fanariotul» Caragiale (re[illegible] vana, Ironie, Două Note) nu l-a [illegible] vuat pe Eminescu. Aderențe [illegible] nești.

Tipurilor caragialești le priește [illegible] climat. După cum lumea [illegible] este un document social, ope[illegible] Caragiale rămîne un document al [illegible] balalei politice din monografia [illegible] sei burghezii.

Cei trei mușchetari ai literatur[illegible] mîne: Eminescu, Creangă și Ca[illegible] giale.

Ion Bălea[illegible]

VIAŢA POLITICĂ

Problema actuală

Soluţii pentru realizarea primatului muncii româneşti

Spre românizarea integrală a compartamentelor de activitate. Inginerii streini din industriile petrolifere. Degradarea zăcămintelor. Pericolul streinilor în industria minieră

Răspunsul d-lui ing. Florentin Demetrescu la ancheta „Bunei Vestiri“

Ancheta întreprinsă de ziarul nostru printre conducătorii Corpurilor profesionale şi printre acela ce sunt interesaţi în rezolvarea problemei muncii naţionale, este urmărită cu multă atenţiune atât de către cititorii noştri români cât şi de către străini. Răspunsurile ce le publicăm sunt, desigur, la soluţionarea netăgăduită a acestei chestiuni, ce fiind date de către cei mai autorizaţi reprezentanţi ai asociaţiilor profesionale.

Pentru astăzi, ne-am adresat d-lui inginer Florentin Demetrescu, preşedintele asociaţiei inginerilor şi tehnicienilor din industria minieră.

Ar fi de prisos să fac prezentarea d-lui ing. Fl. Demetrescu; răspunsul ce mi l-a dat, mă dispensează de aceasta.

Problema muncii naţionale, cu toate componentele ei, a fost discutată în fond. Nu superficial. Nu cu derogaţiuni şi nici de dragul de a da un oarecare răspuns.

D. ing. Florentin Demetrescu ne-a vorbit ca un medic ce nu dibueşte cu diagnosticurile; Ştie ce-l doare pe bolnav şi ştie ce leac să-i prescrie.

Trebuie să mărturisim dela început: răspunsul d-lui Preşedinte al asociaţiei inginerilor din industria minieră, este excepţional de interesant şi documentat. E răspunsul pe care l-am dorit: sincer, răspicat, de mult curaj, dar mai ales un răspuns care nu ocoleşte răspunderile şi nu se teme să dea soluţii practice.

D. ING. FLORETIN DEMETRESCU DESPRE REZULTATELE ACŢIUNEI DE ROMANIZARE

— *«Cari sunt — d-le preşedinte, rezultatele acţiunei de românizare a Asociaţiilor profesionale?».*

— «Problema românizării asociaţiunilor profesionale — răspunde d. ing. Fl. Demetrescu, pregătindu-se ca pentru o mare expunere — s'a pus pentru viaţa noastră de stat mult mai târziu decât ar fi trebuit.

Bogăţia ţării şi ospitalitatea caracteristică a poporului nostru, au făcut să ne alarmăm numai în momentul când *cifrele procentuale* au arătat iminenţa pericolului.

Mai sunt, însă, chiar astăzi oameni în ţara românească, a căror miopie în această chestiune, frizează tembelismul.

Marele număr de străini in majoritate *evrei*, cari au escaladat toate graniţele după războiu s'au concentrat la oraşe, ingroşind numărul minoritarilor moşteniţi din ţinuturile alipite şi împânând toate ramurile de activitate ale ţării noastre.

Faptul că mai în toate întreprinderile industriale şi comerciale se află într'o proporţie mai mică sau mai mare capitalul străin şi mai ales conducerea străină, a permis împânarea acestor ramuri de activitate cu elemente străine. Asociaţiile profesionale nu s'au putut sesiza din primul moment de acest pericol, pentrucă aceşti musafiri nepoftiţi evitau să se înscrie în ele, preferând să lucreze în umbră. Mulţi dintre ei nu posedau acte de studii, invocând motivul lipsei de legătură... cu Chievul sau Odessa.

Strigătul de alarmă l-au dat, barourile avocaţilor, medicii şi A. G. I. R.-ul, cari prin felul în cari au studiat şi prezentat pericolul, prin diagrame şi cifre precise, au atras atenţiunea opiniei publice şi guvernului.

La inginerii de mine, problema elementelor străine s'a pus încă dinainte de războiu. De atunci s'a început lupta... căci în acea vreme în industria petroliferă, de exemplu, nu era nici 1 la sută element românesc. Inceputurile au fost extrem de grele, căci pe de o parte luptam cu marea forţă a capitalurilor, cărora căutam să le dovedim dreptul nostru la munca pentru valorificarea bogăţiilor ţării româneşti, iar în al doilea rând, nu aveam sprijinul opiniei publice, care nu înţelegea situaţia precară a elementului românesc, faţă de elementul străin din această industrie.

După războiu, în timp ce noi minierii reuşiam să înlocuim străinii din industria minieră, racila se întindea în celelalte compartimente de activitate inginerească ajungând în 1935 ca în unele servicii dela C. F. R. să se găsească 40 la sută elemente alogene şi chiar străini cu paşapoarte.

Este un lucru constatat că acolo unde conducătorul unui compartiment sau al unei secţii dintr'o întreprindere este străin cu paşaport sau minoritar, majoritatea personalului în subordine este străin cu paşaport sau minoritar.

Lupta pe care am dus-o a fost cu mari sacrificii şi mulţi dintre noi au trebuit să suporte prigoana pentru această atitudine, rămânând fără de ocupaţie. Dar lupta fără sacrificiu nu există, iar marile victorii se cântăresc prin greutatea pierderilor.

DEGRADAREA ZACĂMINTELOR ROMÂNEŞTI

Acţiunea noastră ne era dusă numai pentrucă aceşti străini ocupau locurile, valoroaselor elemente româneşti; lupta noastră avea ceva din caracterul apărării patrimoniului strămoşesc, căci în exploatările lor, competenţa şi nici trebuinţa acel sentiment care te leagă de zăcământ, de bogăţie, în sensul valorificării cât mai completă a acestor bogăţii româneşti.

Străinii neavând legătură cu acest pământ românesc lucrau după metoda: «scoatem cât se poate şi în cel mai scurt timp», fără nici un sentiment de durere faţă de degradarea zăcământului; prin inundare şi degazificarea, lăsând 75% din bogăţie, fără posibilitatea de a mai fi extrasă.

Sunt regiuni întregi petrolifere inundate şi degradate de către aceşti străini, «specialişti» grăbiţi, cari au trecut odată pe aci, iar astăzi se găsesc în alte... colonii.

Astfel înarmaţi, cu conştiinţa dreptului de a munci pentru valorificarea bogăţiilor pământului românesc şi cu dragostea de acest pământ, am pornit, înainte de războiu, lupta contra străinilor cari invadase ţara odată cu capitalurile lor.



D. FLORENTIN DEMETRESCU

Calomniatorii, desigur, au interpretat această acţiune ca şovinism, xenofobism, mai ales acei dintre români cari îndeplineau în întreprinderi rolul coadei de topor.

Este locul să insist asupra rolului nefast a acestor români cari în majoritatea cazurilor, fără a fi specialişti de valoare, înlesnesc devastarea avuţiilor naţionale, prejudiciază interesele statului şi compromit interesele muncei româneşti, pentru meschinele lor interese personale.

Spre românizarea integrală a compartimentelor de activitate

Inginerii streini dela industriile petrolifere

— *«Îmi permiteţi o întrerupere. La ce se reduce — până acum — acţiunea de românizare a corpului ingineresc — în special — şi în general, acţiunea asociaţiilor profesionale?»*

— «In lupta noastră am reuşit să legiferăm; examenul de şef de exploatare pentru a pune stavilă invaziei şi a nepregătirei elementelor străine. Am reuşit să se stabilească prin lege, o proporţie între elementul străin şi cel românesc în întreprinderile miniere. Am reuşit să se elaboreze şi am contribuit la elaborarea «Legei pentru protecţia elementului românesc în întreprinderi», căci pentru întrebuinţarea elementului românesc, a fost nevoie de o lege în ţara românească dar nici aceea nu se aplică.

In general, acţiunea de românizare în cadrul asociaţiunilor profesionale, nu a ajuns la scopul dorit; căci înţeleg prin românizare nu gruparea elementului românesc în asociaţii, ci românizarea însăşi a compartimentului de activitate, integral sau într'o proporţionalitate, ceeace nu s'a realizat încă.

STREINII CARI SFREDELESC PAMANTUL ROMANESC

Pentru a vă da seama de situaţia din industria petroliferă pot să vă dau câteva exemple. Datele deşi sunt oficiale, nu corespund întotdeauna realităţilor, în sensul că nu sunt trecuţi toţi străinii angajaţi.

«Astra Română» are un total de 178 ingineri, din aceştia 107 sunt elemente străine, cuprinzând 28 străini cu paşaport. Astfel numai 71 sunt români de origină etnică.

«Steaua Română» are 108 ingineri, 33 elemente străine dintre cari 13 cu paşaport. «Unirea» are 82 ingineri, 35 elemente dintre cari 13 cu paşaport. La rafinăriile acestei societăţi din 27 ingineri 7 sunt cu paşaport. «Columbia» are 18 ingineri, 6 elemente străine dintre cari 4 cu paşaport. «Concordia» are 78 ingineri, 22 elemente străine dintre cari 18 cu paşaport. Marele număr de străini este la atelierul din Ploeşti. «Petrol-Block» are 12 ingineri, dintre care nici unul nu este român. «Prahova» are 15 ingineri, 6 elemente străine dintre cari 2 cu paşaport.

SOLUŢII PENTRU REALIZAREA PRIMATULUI MUNCII ROMANEŞTI

Legile în vigoare cari ar urma să reglementeze întrebuinţarea elementelor străine şi ar putea să îmbunătăţească situaţia, nu sunt aplicate — şi aceasta datorită presiunei personagiilor influente din ţara noastră şi-a legaţiilor străine.

— *«Cum se poate realiza — prin ce mijloace — primatul muncii româneşti şi ce soluţii preconizaţi pen pentru încurajarea elementului românesc în întreprinderile particulare — în industrie şi comerţ?»*

Analizând întrebarea mea, d. ing. Florentin Demetrescu, a căutat să-şi orânduiască ideile, pentru a-mi da un răspuns concret, cu soluţii metodice şi mai ales reale:

— «Aceasta este o problemă mai vastă şi trebueşte să cuprindă două feluri de măsuri», îmi precizează dela început, interlocutorul meu.

1. — Măsurile imediate cari să oprească acapararea vieţii noastre economice de către străini.

2. — Măsuri în timp, pentru pregătirea elementului românesc, nu numai din punctul de vedere al educaţiei speciale, cât din punctul de vedere al educaţiei în general, al pregătirei caracterului etnicului românesc.

Măsuri imediate ar fi: legi cari să oprească depăşirea proporţionalităţii etnice, legi cari însă să se aplice.

Măsuri în funcţiune de timp ar fi: organizarea şcoalelor şi a programelor lor ca să dea o importanţă tot atât de mare studiilor speciale, cât educaţiei tineretului; desvoltându-i dragostea de ţară, prin studiul istoriei neamului nostru învăţându-l morala creştină, formându-i criteriul moral, conştiinţa datoriei, spiritul de solidaritate, pentru ca să se completeze prin şcoală, ceeace nu a avut timp încă să formeze tradiţia tânărului nostru popor.

Oricât de bine ar fi pregătit în specialitate, un element care nu are educaţia formată în acest sens, nu poate să satisfacă cu prisosinţă scopul pentru care s'a pregătit.

Printr'o politică de educare şi culturalizare a massei, poporul românesc înzestrat cu atâtea calităţi, poate progresa numai în câţiva zeci de ani, cât au progresat alte popoare în sute de ani. Grija noastră de astăzi trebuie să fie: să-i asigurăm elementului românesc timpul necesar formării lui, oprind cotropirea de către străini a vieţii noastre economice şi de stat iar în al doilea rând, luând măsuri şi ajutând pregătirea completă a elementului etnic.

Să se ia premianţii dela şcoalele primare de la sate şi să se trimeată la învăţătură, la meserii, şcoli de comerţ, de specialitate şi liceu. Cu aceste elemente selecţionate să se împânzească în viitor viaţa economică a ţării noastre şi dela un timp încolo nu va mai fi nevoie de legi speciale de protecţiune.

Până atunci, însă, este o crimă contra poporului românesc dacă nu se iau măsurile necesare imediate contra cotropirei de către streini. ***Să se pună, cel puţin de acum — stavilă invaziei streine.***

Trebue să se ştie că aproape nu există profesionist intelectual, minoritar fără ocupaţie, în timp ce români etnici sunt foarte mulţi şi în fiecare specialitate. Până acum un an erau 150 de ingineri de mine fără ocupaţie, dintre cari numai unul era minoritar.

*

In numărul de maine, vom publica continuarea răspunsului d-lui ing. Florentin Demetrescu, pe care din lipsă de spaţiu n'am putut să-l publicăm în întregime azi.

Partea a doua a delegaţiilor d-lui Fl. Demetrescu este în legătură cu atitudinea noastră faţă de streini şi minoritari, naţionalizarea capitolurilor streine şi despre necesitatea înlocuirii minoritarilor din industriile cari interesează apărarea naţională

Nicolae V. Ilieşiu

Inmormântarea profesorului Ion Cătuneanu

Miercuri după amiază Buzăul a înmormântat pe unul din cei mai destoinici fii ai României, pe profesorul Ion Cătuneanu dela Universitatea din Cluj.

Născut în anul 1883 la Bucureşti termină liceul la Matei Basarab, după care urmează studiile universitare la Berlin, unde îşi ia licenţa cu «Magna cum lauda».

Din anul 1912 se ocupă de aproape de Francmasonerie, pe care o demască încontinuu, iar în 1915 primeşte greaua misiune, de şef al cenzurei.

In 1919, numit profesor titular la catedra de drept roman din Cluj, Ion Cătuneanu e promotorul românismului curat în acest colţ de ţară.

Unul dintre teoreticienii dreptei, Ion Cătuneanu se situează alături de Cuza şi Paulescu.

Moare încă tânăr la 54 ani, jelit de ai săi, jelit de tineri şi bătrâni, jelit de ţara întreagă.

Serviciul divin a fost oficiat la biserica «Banu», unde era depus corpul, de către un sobor de preoţi format din sfinţiile lor Chirilă Popescu, Dobrescu Brata şi Mărulescu, având în frunte pe episcopul Ghenadie al Buzăului.

Răspunsurile au fost date de corul bisericei.

După oficierea serviciului divin au ţinut discursuri, părintele C. Popescu în numele bisericii creştine, arhitect Enescu în numele partidului naţional-creştin, profesor Strat în numele Universităţii clujene, deputatul Robu în numele Bucovinei a cărui ales a fost de mai multe ori defunctul şi d. Viorel Trifa, preşedintele C. S. B. în numele studenţimii.

In faţa primăriei a vorbit primarul oraşului Stan Săraru, av. Const. B. Theodorescu, în numele org. de Buzău a partidului naţional-creştin.

D. Moscicki a sosit la Varşov

Unde va fi găzduit M. S. Regele Ca

Presa polonă despre Româ

VARŞOVIA 10. — (Rador) Azi dimineaţă, la orele 10, trenul preşedintelui Republicii a sosit în gara de frontieră Snyatin.

Dela Snyatin până la Varşovia d. Moscicki a fost primit pretutindeni, cu flori şi urale, companii de onoare şi păduri de drapele. Toate asociaţiile tinereşti au înţesat gările.

Polonezii continuă sărbătorirea de la noi.

SOSIREA LA VARŞOVIA

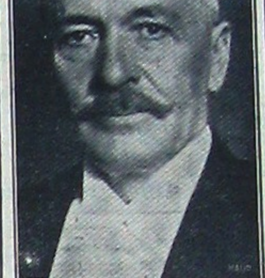
VARŞOVIA, 10 (Rador). — Preşedintele Moscicki a sosit astăseară la Varşovia, venind dela Bucureşti.

Pentru primirea d-lui Moscicki, întregul oraş a fost pavoazat, monumentele publice au fost luminate, iar dealungul parcursului pe care avea să-l străbată cortegiul prezidenţial au fost aşezate trupe din garnizoană, grupuri de tineret şcolar şi formaţiuni premilitare.

Trenul a intrat în gară la ora 21.38. Preşedintele a fost salutat pe peron de mareşalul Rydz Smigly, membrii guvernului în frunte cu preşedintele consiliului, preşedintele Camerei şi preşedintele Senatului, înalţii demnitari ai statului, conducătorii primăriei Varşovia, autorităţile militare şi civile, membrii legaţiei române, etc.

Pe tot parcursul, dela gara feeric iluminată şi până la Castel, mulţimea a făcut o impresionantă manifestaţie de simpatie d-lui Moscicki, căruia i-au aruncat în cale buchete de flori.

Presa poloneză, ocupându-se de viitoarea vizită a M. S. Regelui Carol II în Polonia, precizează că în timpul şederii sale în Varşovia



D. MOSCICKI

Suveranul României va fi găzduit în palatul Lazianck[i]

M. S. Regele va ocupa aceleaşi apartamente în cari au fost găzduiţi Regele Ferdinand şi M. S. Regina Maria, cu prilejul vizitei Lor din 1923.

şedere în Bucureşti a pre[şedintelui] Moscicki a fost însemnată [pri]n fapte importante şi aud[ienţa] acordată de M. S. [Regele] Carol II d-lui Beck, ministrul [afa]cerilor străine al Poloniei, şi de[au]dienţa pe care d-nii Tătărăscu şi Antonescu au avut-o la d. Moscicki.

Toate recepţiile date în onoarea preşedintelui Republicii polone, continuă ziarul, s'au desfăşurat într'o atmosferă excepţional de cordial[ă]. In tot timpul vizitei se simţea [...] înţa ca preşedintele Moscicki s[ă fie] primit în modul cel mai dem[...] ceastă voinţă s'a manifestat [spon]tan la poporul român care a [rezer]vat d-lui Moscicki o primir[e entu]ziastă. Astfel populaţia capital[ei ro]mâne a dat măsura sentimentelor calde pe cari le încearcă faţă de Polonia, sentimente pe cari Regele Carol le insuflă şi noului generaţii.

Primul rezumat asupra semnificaţiei politice a vizitei preşedintelui Moscicki în România este prezentat în modul următor de corespondentul oficiosului «Gazeta Polska».

Ce spune presa poloneză despre primirea dela Bucureşti

VARŞOVIA, 10 (Rador). — Presa de azi dimineaţă continuă să consacre numeroase coloane ştirilor asupra şederii d-lui Moscicki la Bucureşti, a vizitei pe care a făcut-o la Sinaia şi asupra plecării sale.

Corespondentul ziarului «Gazeta Polska» subliniază că ultima zi de

M. S. Regele Carol, la Arad

Eri, la ora 19, M. S. Regele Ca[rol] II. a sosit la Arad.

In gară, M.S. Regele a fost în[tâm]pinat de d-nii: Valeriu Pop, mi[nis]trul industriei şi comerţului, ge[ne]ral Dragomirescu, dr. Romulus C[o]toni, primarul oraşului etc.

SERVICIUL RELIGIOS

Dela gară, cortegiul trece pe sub arcul de triumf, în uralele entuziaste ale mulţimii, îndreptându-se spre Catedrala Ortodoxă, unde M. S. Regele asistă la serviciul divin, oficiat de S. S. Dr. Suciu, înconjurat de un sobor de 12 preoţi.

DEFILAREA

Dela catedrală M. S. Regele [cu] suita au trecut în piaţa din faţa primăriei, unde Suveranul a primit defilarea a peste 3000 de săteni veniţi din toate colţurile judeţului.

In tribună mai iau loc d-nii Grza şi Cotoiu.

Defilarea a durat dela ora 11 până la 1.

BANCHETUL DELA PALATUL CULTURAL

In sala de festivităţi a palatului cultural s'a dat apoi un banchet la care participă aproape 200 de invitaţi.

La şampanie, primarul oraşului urează bun sosit M. S. Regel[ui]

Procesul trădării

Consecinţele funeste ale indulgenţei

sângele lor, cel mai formidabil act din decursul istoriei Românilor, unificarea politică a naţiei noastre; de a nu fi stigmatizat trădarea şi de a nu fi pedepsit pe trădători. Pe toţi trădătorii, începând cu trădătorii prin esenţă şi predestinare, adică cu jidanii şi sfârşind-o cu victimele acestora, cu trădătorii de circumstanţă, de talia unui STERE.

Românii oneşti, românii viteji, românii capabili de eroism, de abnegaţie şi de acte creatoare cu mare răsunet, începând cu marii mutilaţi de războiu şi sfârşind-o cu ţăranii din provinciile alipite, au fost împinşi pe al treizecilea plan al vieţii naţionale. Au fost ridicaţi în schimb hoţii, venalii, păcătoşii, ariviştii şi lichelele. Gunoi uman care nu putea suporta comparaţia cu naţiunea vie şi sănătoasă, trebuind fatalmente să se coalizeze cu trădătorii şi exploatatorii ei, adică cu jidanii.

Iar această indulgenţă criminală faţă de păcatul în genere şi faţă de hoţ, faţă de trădător, faţă de lichea şi faţă de jidanul-Satană în special, a provocat acea confuzie spirituală monstruoasă care trebuia să ducă la îngenuncherea noastră de astăzi.

Cunoaştem argumentul ce ni se opune, ca şi valoarea lui: Ionel Brătianu, Maniu şi toţi cei din generaţia lor, nu puteau lua măsuri împotriva trădătorilor pentru că atunci jidanii erau stăpâni în întreaga Europă şi puteau provoca represalii împotriva noastră.

Fals, absurd, monstruos.

Nişte conducători incapabili de prevedere, incapabili să răsplătească vitejia şi să stârpească trădarea, — incapabili de a conduce într'un cuvânt — nu se mai pot numi conducători. Ci nişte simple marionete ale împrejurărilor.

Apoi nu este adevărat că jidanii puteau ridica atunci Europa împotriva noastră, fiindcă dacă Statul român putea să-şi impună vreodată voinţa întregii Europa, apoi lucrul acesta era posibil imediat după războiu, când Rusia era în comă, când imperiul austro-ungar dispăruse, când Germania era încercuită şi dezarmată, când până şi Bulgaria nu se putea mişca.

Adevărul e că în acel moment, ca şi în alte momente decisive pentru ursita noastră haină, altceva le-a lipsit conducătorilor noştri. Le-a lipsit forţa morală, puterea de abnegaţie supremă de care ar fi trebuit să dea ei înşişi dovadă înainte de a o cere altora.

Şi aci ajungem la punctul culminant al demonstraţiei noastre, la punctul de a ne folosi cu maximum de rezultate de toate orbirile şi rătăcirile trecutului.

NICOLAE BOGDAN

D. Gh. Brătianu va reorgan[iza] cadrele partidului naţional-libe[ral]

Incă înainte de a avea loc şedinţa comitetului executiv, am anunţat că preşedintele partidului naţional-liberal-georgist se gândeşte la luarea unor măsuri de primenire a organizaţiilor judeţene.

In şedinţa care a avut loc Duminecă, d. Gh. Brătianu, a anunţat în discursul său, că va trece la sancţiuni îndreptate contra tuturor conducătorilor cari au avut rezultate slabe în ultimele alegeri.

Intr'adevăr pentru [...] care din punct de vedere pol[itic va] fi foarte bogată în activitat[e, par]tidul naţional-liberal îşi va [reorga]niza şi pregăti cadrele pent[ru ale]gerile generale.

D. Gh. Brătianu împreună [cu o] serie de fruntaşi ai partidul[ui lu]crează la planul de ansambl[u pen]tru toate organizaţiile din ţa[ră].

Deci pregătirea pentru [...] lupta electorală a început.

Comemorarea eroilo[r] în Capitală

Eri s'a cinstit memoria celor opt sute de mii de ostaşi, jertfiţi pentru întregirea României de astăzi.

Pentru preamărirea Lor, s'au strâns la mormântul eroului necunoscut, din Parcul Carol, oficialităţile, tineretul capitalei şi armată.

Făclia cu flacăra veşnică arde, — pentrucă ţărâna acestui pământ a fost frământată cu mări de sânge.

Biserica creştină a fost reprezentată prin însuşi capul ei, I. P. S. Sa dr. Miron Cristea, patriarh, însoţit de I. P. S. Mitropolitul Gurie.

Din partea guvernului, asistă d. I. Nistor, ministrul muncii, din partea Capitalei, d. Al. Gh. Donescu, primarul general cu ajutorul său d. Vasile Vasilescu, din partea armatei d-nii generali: Raşcu, Todicescu, Papazoglu, Atanasiu, Popescu şi Negreanu.

Din partea altor ţări, asistă ataşaţii militari ai Franţei, Angliei, Cehoslovaciei, Jugoslaviei şi Japoniei. Mai participă delegaţi ai asociaţiilor culturale şi patriotice, etc.

La ora 10 şi 20, soseşte I. P. S. Sa Patriarhul României. Muzica intonează «Rugăciunea».

Din cuvântarea rostită de d. I. Nistor, ministrul muncii, spicuim:

«Prăznuim azi ziua sfântă a Î[năl]ţării Mântuitorului la ceruri. Nu [se] putea o zi mai simbolică, pentru [a] prăznui amintirea eroilor noş[tri] morţi pentru patrie.

Este vie în amintirea tuturo[r a]câtă prisosinţă de jertfă, ce sfâ[nt] entuziasm încălzea inimile rom[âne]şti la începutul războiului de [dez]robire şi întregirea neamului. [...] care simţia nevoia de a contr[ibui] şi el cu ceva, cu privaţiunile d[e tot] felul, — cu viaţa şi cu tot ce [avea] mai scump, pentru ca din răf[...] cea mare biruinţa să încunun[eze su]ferinţele şi jertfele seculare.

DEFILAREA

Apoi, începe defilarea prin faţa mormântului.

Trec pe rând: Frontul generaţiei de foc, Legiunea română, soc. Mărăşeşti, Cercetaşii de războiu, marii mutilaţi în frunte cu d-nii generali Economu şi Berindei şi maior Poenaru şi Apostol Zamfir, apoi văduvele, invalizii, elevii şcolilor şi trupa.

Deasemeni, au avut loc pioase solemnităţi la toate cimitirele din Capitală şi din toată ţara.

SPORT

Venus mandatarul nostru

[illegible]

VIRGIL POPESCU

Carnet

Comentarii pe seama sa- perfecții unui... oarecare Popescu

[illegible]

*

Inaintarea formează un capitol aparte: de ridicol și strălucire. De ridicol minoritar și strălucită afirmare a primului Popescu care evoluează într'o selecționată — după câți ani?

Aripa Covaci-Beke a fost cel mai lamentabil compartiment, socotit pentru orice echipă de football. Cine și de ce, pentru care motiv i-a introdus în selecționată când se știa cum au fost și în matchul dela 18 Aprilie? Ca să nu se bage români?..

Un asemenea lucru numai în țara noastră se mai putea întâmpla, unde interesele naționale sunt jocul ambiției unor inși de rea credință pur și simplu. Oricânde cei ce au introdus într'o echipă care reprezintă prestigiul național asemenea jucători ar fi fost scoși pur și simplu din viața sportivă. Fiindcă, să fim serioși și să nu ne orbească succesul obținut. Cine analizează puțin jocul îl va percepe voluntar întrebarea: Dacă au câștigat «românii» (?), cum de au pierdut belgienii? Căci adevărul acesta este. Echipa federației n'a jucat mai bine de cât belgienii. Ba a fost depășită de multe ori în viteză și în jocul de câmp și mai ales în condiția fizică. Închipuiți-vă că această echipă a românilor ar fi jucat pe teren străin? Care ar fi fost rezultatul?

*

Dar în afară de aceasta un jucător rămân nou introdus în echipa națională — și meritul descoperirei încă de mai mult timp revine în întregime lui Grămărie, căci azi afirmația lui, încă altă dată în vis doi specialiștii noștri sportivi, a fost pe deplin confirmată.

Noul jucător promovat în echipa națională este un român adevărat și încă un Popescu, plin de ardoare și talent în joc. Ei bine eri, în prima repriză, când a fost servit de câteva ori de Bodola a produs panică la poarta adversă și șuturile sale, amintind pe cel mai bun Dobay, au electrizat galeria care l-a aplaudat frenetic. Ce s'a întâmplat? La pauză, de sigur Kalmski și ceilalți cuprinși de spaimă că se afirmă un talent autentic, au decis pur și simplu să-l saboteze. Și, în consecință, în repriza II-a bietul Gică Popescu n'a avut de cât de vre-o trei ori mingi, prost servite. A pornit tot timpul, în vreme ce Covaci și Beke nu mai pridideau cu ratări de situații create absolut de întreaga echipă. Nu-i aceasta cel mai rușinos sabotaj? Cum vreți ca acest Gică Popescu terorizat de frica că va fi mereu sabotat așa, să-și menție curajul de joc într'o viitoare selecționare?

E cea mai bună lecție purtarea acestor jucători, aduși și susținuți de ei. Gică Popescu, îl sfătuim să-și păstreze bravo calmul, așa cum l-am văzut eri pe teren. A fost numai o experiență, care de fapt va servi sportului românesc... Căci acest Gică Popescu, sabotat rușinos, chiar dacă n'ar mai juca vreodată în națională, îi va rămâne meritul de a fi demascat prin un truc care ne sufocă de atâta timp.

Ion Străjuleă

România-Belgia 2-1 (1-0)

Echipa federației a învins cu un scor modest, mai modest decât ne așteptam. În afară de cele câteva faze de superioritate din repriza doua pe care le-au reușit belgienii, restul jocului a fost la discreția echipei federale, însă străinii [illegible] din cauza unei tehnice mai mult decât condamnabile.

In prima parte a jocului federalii se impun prin pătrunderi care [illegible] dar mai energice decât jocul în passe al belgienilor. Acest fel de joc dă românilor superioritatea de teren care se concretizează printr'un punct marcat de Baratky lansat bine de Covaci.

După reluare echipa federației începe slab. Belgienii presează insistent, dar joacă nervos și efectuează, pe picior, aruncă de mână, o bucă neregulamentar. Dar arbitrul îi menajează într'o măsură care au denaturează jocul.

La un fault în careu, d. Christ acordă 11 m., care este transformat de Baratky. Dar belgienii presează și reduc handicapul prin Woodhoof.

Jocul slab al echipei federale se datorește faptului că au jucat numai în 10 oameni, deoarece oamenii lui Juga l-au sabotat fără rușine pe admirabilul Gică Popescu, care, atâta câtă a jucat, a arătat că astăzi avem elemente românești cu mult superioare minoritarilor.

Gică Popescu s'a impus definitiv pentru echipa națională, nu'a spunem că nu-l vom mai vedea pe Dobay.

Din echipa federală s'au mai remarcat David, Albu, Burger și Vintilă.

Dela belgieni au jucat bine Braine, Capelle și Woodshoof.

D. Christ a arbitrat bine.

SPORTIVI!

pentru Matchul VENUS-UJPEST

participați la excursiunea colectivă organizată de secțiunea noastră de «Turism și Voiaj» la

BUDAPESTA

între 18—22 Iunie

Fără pașaport, fără vize.

Participare Lei 2.950

Inclusiv, bilete de tren, tuour retour, pensiune, hoteluri de primă categorie, intrare la match.

România B-București 9-0 (3-0)

In matchul de deschidere la Belgia — [illegible] două formații românești au demonstrat un football superior. România B cu elemente mai valoroase, mai tecnice, au sărbătorit categoria [illegible] de mai sus, cealaltă formație al cărei componenți își demonstrează actualmente aptitudinile footballistice prin debuturi cam mai modeste.

Cei cari au văzut partida de deschidere își pot da seama ce ar fi randament ar fi putut da echipa federală, dacă înaintarea ei ar fi fost întărită cu Georgescu de ex. în locul catastrofalului Beke. Dar [illegible]

[illegible]

Dela România B, nu putem remarca pe nimeni pentrucă toți au jucat cu aceeași [illegible]. O mențiune pentru Negru totuși [illegible], pentrucă a fost cel mai bun din ea.

Din echipa Bucureștilor s'au remarcat: Bandrobuss și Schulder (Telefoane).

Echipele s'au prezentat în următoarele formațiuni:

ROMANIA B.: Negru, Dragomirescu, (Negrescu), Bulba, Lazăr, Serovan, Bonetto, Georgescu, Moldoveanu, Panman, Titi Dumitrescu, Bogdan.

BUCUREȘTI: Petrică Rădulescu, (Bunti), Ducz, Sepcă, Petrescu, Kisnieru, Bandrobuss, Schulder, Sika, Zănescu, Ștefănescu, Iordache.

Cupa Unirea a revenit juniorilor Capitalei

Un rezultat frumos au obținut juniorii bucureșteni, care jucând eri, în finală, cu cei ai Timișoarei, i-au învins pe aceștia, la ei acasă cu 3-2. Bucureștenii au jucat fără Gică Popescu, proaspătul internațional.

Convocare

Clubul sportiv «Unirea Tricolorul» aduce la cunoștința generală următoarele:

«Comitetul clubului în ședința din 7 Iunie crt. a decis convocarea adunării generale extraordinare în ziua de Sâmbătă 26 Iunie ora 3 d. a. la sediul clubului din strada General Tătărăscu (fost str. A) Parcul Ferdinand în Căminul Funcționarilor din Ministerul de Interne.

La această adunare generală nu pot lua parte decât membrii cu cotizația la curent.

Ordinea de zi a adunării va fi următoarea:

1. Raportul cenzorilor asupra verificării gestiunii financiare a domnului Nicolae Lucescu.

2. Prezentarea noului statut.

Veniți la

BUDAPESTA

cu secțiunea noastră de «TURISM ȘI VOIAJ»

Comunicat oficial bolșevic asupra frământărilor din Rusia

MOSCOVA 11 (Rador). — Agenția Tass transmite următorul comunicat oficial:

Tribunalul a terminat instrucția în afacerea Tukhacevski, Yakir, Uborevici, Kork, Eideman, Feldman, Primakov și Putna, arestați la diferite date de organele comisariatului poporului la interne.

Ei sunt acuzați de încălcarea datoriei militare, — nerespectarea jurământului, trădare de patrie, trădare a popoarelor din Uniunea Sovietică, trădare a armatei roșii.

Materialul stabilit de instrucție a dovedit participarea acuzaților, precum și a lui Gamarnik, care s'a sinucis, la legături împotriva statului cu cercuri conducătoare militare ale unuia din statele străine ducând o politică neamicală față de Uniunea Sovietelor.

Găsindu-se în serviciul spionajului militar al acestui stat, acuzații dădeau sistematic cercurilor militare ale statului respectiv informațiuni de spionaj asupra situației din armata roșie și săvârșeau acțiune de sabotaj pentru slăbirea puterii armatei roșii, încercând să pregătească pentru cazul unei agresiuni militare împotriva Uniunii Sovietice înfrângerea armatei roșii. Scopul lor era să contribue la restabilirea puterii marilor proprietari de pământ și a capitaliștilor în U. R. S. S.

Toți acuzații s'au recunoscut în total vinovați de acuzațiunile ce le sunt imputate.

Cercetarea acestei afaceri va fi la 11 Iunie, în ședința secretă a tribunalului special militar al Curții supreme din Uniunea Sovietelor.

Curtea va fi prezidată de Ulrich, președintele tribunalului militar al Curții supreme.

Chili refuză să recunoască Sovietele

SANTIAGO DE CHILI, 10 (Rador). — Camera Deputaților a respins proectul de lege pentru recunoașterea Sovietelor de către Republica Chili.

Lupte crâncene între poliție și greviști în U. S. A.

NEW YORK, 11. (Rador). — O luptă cu proporții epice s'a dat la Monroe, în statul Michigan, în fața uzinei firmei «New Tone Steel».

Un grup de 200 agenți ai poliției, înarmați cu puști mitraliere revolvere și bombe cu gaze lacrimogene, au atacat baricadele ridicate și apărate de greviști, care împiedecau pe colegii lor negreviști, în număr de 800, de a intra în fabrică pentru a lucra.

Polițiștii au aruncat bombe cu gaze lacrimogene asupra baricadelor, pe care apoi le-au luat cu asalt. Greviștii au răspuns aruncând asupra polițiștilor cu cărămizi și tot felul de obiecte. Printre apărătorii baricadelor se aflau și 20 femei.

Lupta a fost foarte dârză, însă după 15 minute greviștii n'au mai putut să reziste. Polițiștii au ocupat baricadele punând pe fugă pe greviști. Baricadele erau formate din mai multe automobile puse unele peste altele, din mese, scaune, diferite obiecte de menaj, cărămizi, etc.

Baricadele fiind înlăturate și aruncate în râul din apropiere, s'a procedat la ridicarea rănițilior. Dintre greviști 8 au fost răniți ușor, iar 15 au fost intoxicați cu gaze. Unul dintre cei intoxicați este în stare gravă.

Cei 800 lucrători negreviști au intrat apoi în uzină, începând imediat lucrul.

Autoritățile au luat severe măsuri pentru menținerea ordinei.

Nimic nou pe frontul de vest...

SALAMANCA, 11 (Rador). — Corespondentul Agenției Havas transmite următoarele:

Comunicatul Marelui Cartier Naționalist anunță că nu este nimic important de semnalat pe fronturile Madrid, Biscaya, Santiander.

Pe frontul Asturii și pe frontul din Andalusia, se semnalează atacuri republicane cari însă au fost respinse de forțele naționaliste.

Pe frontul Soria schimb viu de focuri de infanterie.

Teatru roman descoperit în Campania

ROMA, 11 (Rador). — In regiunea localității Cassino, provincia Campania, s'a descoperit, în urma săpăturilor făcute, un mare teatru roman, bine conservat, construit în epoca republicană.

In jurul teatrului s'au găsit numeroase statui și relicve cari aruncă o vie lumină asupra epocei republicane.

Ghidale Kandeli, se svârcolește, fiindcă i se descoperă fraudele

Banditul de tristă memorie Ghidale Kandeli împreună cu pistruiatului Gerstenfeld Leonidas, mișelnica unealtă a celui dintâi, adică «procurist principal», se svârcolesc de mama focului pentru a face să dispară orice urmă a «mult prea cinstitelor operații» ce au făcut în dauna Băncii Naționale a României și a fiscului.

La descinderea făcută de către organele poliției devizelor din B. N. R., s'a constatat că registrele principale, adică acelea cari dovedesc hidoasa activitate comercială a firmei lui Ghidale, nu mai există.

Dar Ghidale, caută o eșire onorabilă. Justifică adică dispariția registrelor, prin vechiul sistem a celui prins în capcană: nu știu, mi le-a furat, s'au pierdut, etc, etc.

Săracul Ghidăluță, crează o adevărată operă de tragedie hilară.

La descinderile făcute de acoliții săi, în frunte cu numitul Gerstenfeld, comedia se repetă. Toți jură pe «Thora» că nevinovat este Ghidale și că toată vina o poartă numai și numai acel amărît care a făcut denunțul — un biet creștin.

Au căutat anume, chiar să dovedească vina acestui denunțător, au creiat scrisori, le-au fotografiat apoi și acum le distribue la anumite persoane, pentru a-și dovedi, nu nevinovăția ci, auzi dom'le, calomnia.

Iată, ne repetăm lozinca: atenție la Kandeli, — să nu dispară și spre o mai mare siguranță arestarea lui ar fi indicată.

D. D. Brănaru, șeful poliției devizelor din B. N. R. își va face sfânta datorie.

D-sa cercetează fraudele acestui bandit și suntem siguri că va constata adevărul celor denunțate de noi, atâta timp.

Judaizarea culturii

(Continuarea din pag. I-a)

Tinerii noștri compozitori cu opere de o incontestabilă valoare muzicală nu pot răzbate la Opera Română. Compozitorii ăștia, de-al de Paul Constantinescu cu creații muzicale orânduite în plutonul valorilor nepieritoare e boicotat și împins către periferie.

Dacă însfârșit a ajuns să-i fie pusă în repertoriul Operei «O noapte furtunoasă», asta s'a întâmplat numai în urma unor grele stăruinți.

De aceeași soartă beneficiază Const. Bobescu și încă alți câțiva compozitori români cari mor literalmente de foame. Ne aducem aminte ce-a pățit Const. Bobescu cu «Trandafirii roșii». Opera sa muzicală «Trandafirii roșii» i-a fost refuzată pur și simplu de către comitetul de lectură al Operei Române. Cine credeți c'a hotărît rezoluția?

Fagure Honigman. Da, Honigman-Jupiter-Artis hotărăște, în comitetul de lectură dela Opera Română, ce e permis și ce nu e permis să se joace pe scena Operei din București.

Doar Honigman e președintele criticilor dramatici din România.

Iată cât mai rămâne etnic din aria noastră, după ce a trecut prin cenzura lui Honigman. Honigman cu blestemățiile astea își bate capul să pule în evidență «specificul național», bogăția de simțire și trăire sufletească curat românească.

Honigman nu promovează decât o muzică care e străină izvorului de inspirație al muzicei populare.

Iată așa dar, care este situația Operei Române: complect cutropită ca număr și ca spirit de jidovi.

Mihail Cosma

Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Luna Bucureștilor
Două Expoziții
Vaporaș pe lac
Orașul Artiștilor
75 și 50 %
REDUCERE C.F.R.
Reduceri
Teatre, Hoteluri
Restaurante
Toate magazinele

Adunarea generală a Casei Centrale de Cooperație

Miercuri s'a ținut la «Banca Centrală Cooperativă» adunarea generală a Casei centrale a cooperației, sub președinția d-lui senator Ștefan C. Ioan, asistat de d-nii Titus Axente, secretar general al Casei centrale, Popovici, Bradea și Stoian.

Au luat parte la adunare delegații Centralelor cooperative, aleși în adunările generale ale acestora. Am remarcat pe d-nii prof. Cezar Partheniu, președintele Băncii centrale cooperative, Trancu-Iași, pr. C. Dron, președintele «Cecopavei», Voiculescu, prof. Diaconescu, Ion Voiculescu, Cercel, Ghenzul, V. G. Bărcă administratorul Băncii centrale cooperative, A. Galan director în Casa centrală, dr. Banu Balamace, pr. I. Arbore, I. Dumitrescu-Bumbești, pr. Andrei-Galați.

DESCHIDEREA ADUNARII

S'a luat în discuție raportul privind activitatea organizațiilor cooperative de toate gradele. De asemenea s'a adus în discuție activitatea comitetului național al cooperației.

D. T. Axente, secretar general, a citit darea de seamă a cooperativelor.

Din rapoartele citite se vede că mișcarea cooperativă nu s'a desvoltat cu nimic, de cât din momentul când a intervenit statul. Făcându-se o statistică se vede că desvoltarea cooperației în vechiul regat, adică o cooperativă deservește 1.891 locuitori, pe când în provinciile alipite o cooperativă revine la 3000 locuitori.

Deasemeni, în vechiul regat revin 113 membri la fiecare 1000 locuitori, pe când în provincie acest procent se reduce sub 60 membri la 1000 locuitori.

Se observă de asemeni că desvoltarea mișcării cooperative de credit românești dela începutul ei și până în 1931, a fost în creștere sub raportul numărului cooperativelor și al membrilor.

In 1931 au fost: 4.742 unități cu 595.269 membri; în 1933 unitățile scad la 4.577, având 946.532 membri, pentru ca în 1935 să crească la 4.704 unități cuprinzând 963.279 membri.

In ce privește activitatea Casei centrale a cooperației s'a arătat că: s'a semnat convenția între reprezentanții statului și instituțiilor centrale cooperative.

Prin această convenție s'a fixat ajutorul ce trebue să-l dea statul prin Banca Națională.

Adunarea a dat descărcare comitetului.

D. D. Firicel, a citit moțiunea: Adunarea Generală Ordinară a Casei Centrale a cooperației, luând cunoștință despre neajunsurile care se fac cooperației, la licitațiile de păduri, despre greutățile pe care le întâmpină din partea fiscului, precum și despre procesul-verbal din 3 Iunie a. c. al comisiunei pentru valorificarea lânei, cere cu unanimitate de voturi, ca toate produsele sătești să fie valorificate numai prin cooperații și prin instituțiunile centrale create prin lege în acest scop. Autoriză comitetul de direcție al Casei Centrale a cooperației să intervină cu toată energia la ministerul cooperației, agriculturii și domeniilor și al finanțelor, pentru respectarea legii. Deasemenea adunarea cere anularea procesului verbal din 3 Iunie 1937 prin care comisiunea pentru valorificarea lânei hotărăște contrar decretului respectiv, ca contractele să se facă numai de Uniunea Sindicatelor Agricole.

Moțiunea a fost aprobată în unanimitate. La urmă au mai luat cuvântul d-nii: pr. Andrei-Galați, D. Firicel, Voiculescu, prof. Diaconescu, Cosmac ș. a.

S'a procedat la alegerea în comitet a 3 membri și 3 supleanți, d-nii următori: I. Simionescu, I. Popovici, I. Mirea în consiliu și supleanți d-nii: R. Bălănescu, C. Zamfirescu și V. Costăchescu.

Ședința a fost ridicată la ora 1 jum. In ședința următoare s'a făcut o amănunțită dare de seamă asupra activității comitetului național cooperatist.

Tr. Cl.

O cooperativă

Miercuri dimineața s'a constituit «Federația națională cooperativă pentru industrializarea textilelor».

Capitalul a fost subscris în modul următor: Banca centrală cooperativă, 2 milioane; Centrala cooperativă de consum, 1 milion, Cecopava, 1 milion; celelalte unități cooperative, 5 milioane lei.

Banca centrală a deschis un credit de 100 milioane din care vor fi alimentate unitățile cooperative pentru pentru industrializarea inului și cânepii.

Razii pentru aplicarea legei repauzului Duminical

D. inspector Victor Ionașcu dela Inspectoratul General al Muncii București, împreună cu d-nii Gheorghe Cristescu, Constantin Lăzărescu și Gh. Gh. Debrescu, reprezentanții «Frontului Funcționarilor Particulari Români» din str. Carol Nr. 36 Et. II, au executat în zilele de 8 și 10 Iunie sărbătoarea Restaurației și ziua Eroilor o serie de razii la întreprinderile industriale și comerciale cari nu respectă dispozițiile legei repausului duminical, dresând proces de dare în judecată a contravenienților.

Printre cei mai recalcitranți și unde muncitorii și funcționarii au fost găsiți lucrând ca în fiecare zi de lucru, au fost fabrica de bere «Azuga» din str. Atelierului de sub conducerea d-lui Director Soare, care a declarat că d-sa nu vrea să știe de lege și obligă pe funcționari și muncitori să vină la serviciu când vrea d-sa.

Deasemenea la depozitul de vinuri și băuturi spirtoase «Podgoria» din str. Popa Tatu Nr. 62, s'au găsit un număr de fete, femei și bărbați, ce lucrau cu pompe și sticle goale pe cimentul plin de apă și înfundând sticle cu băuturi.

D. inspector Victor Ionașcu, și-a făcut datoria încheind proces de contravenție și atrăgându-le atenția că pe viitor să respecte legile țării, altfel riscând de a fi dați în judecată ori de câte ori vor fi găsiți în neregulă.

STARI NEPERMISE

Ultimul val de scumpete, accentuat fără o justificare economică odată cu începutul anului bugetar 1937-1938 şi persistent chiar după măsurile luate de guvern, a îndrumat atenţia cercurilor iniţiate în problema preţurilor spre domenii unde s'au descoperit stări alarmante nepermise. Arătam, într'un articol apărut aci, că decolajul între salarii, calculate global, şi costul vieţii este de 40%, considerând ca bază anul 1932. Este, credem, tot atât de interesant şi în acelaş timp util pentru justificarea singurei concluziuni necesare, adaptarea salariilor la nivelul costului vieţii, privirea comparativă a salariilor de la noi şi a celor din străinătate. Datele de mai jos aparţin Biroului Internaţional al Muncii şi sunt calculate luând ca bază comună anul 1929, anul izbucnirii crizei mondiale. Am ales din cifrele ce ne stau la dispoziţie pe cele mai revelante şi nu am omis nimic din ceeace ar putea modifica favorabil concluzia noastră. Salariile considerate sunt cele reale.

SALARIILE (INDUSTRIE, TRANSPORT, COMERT) LA NOI ŞI IN STREINATATE

Ţări	1929	1930	1931	1932	1933	1934	1935	1936
Germania	100	106	109	104	104	101	99	98
Austria	100	104	106	103	103	99	—	—
Belgia	100	104	109	111	109	108	103	104
Bulgaria	100	103	114	108	123	122	131	—
Danemarca	100	107	114	114	110	107	105	—
Franţa	—	100	103	107	108	113	117	123
Anglia	100	104	109	110	112	111	111	111
Ungaria	100	114	118	118	115	128	135	123
Italia	100	102	103	104	106	110	108	104
Polonia	—	—	—	100	101	106	112	—
Cehoslovacia	100	102	104	101	96	95	90	91
Jugoslavia	100	110	114	115	111	112	111	111
România	100	97	100	97	96	97	84	74

Dintre toate ţările tabloului de mai sus, singură România înregistrează un nivel al salariilor de 74% faţă de anul 1929. Majoritatea salariilor în celelalte ţări europene a depăşit nivelul din 1929; câteva ţări între cari Germania şi Cehoslovacia, ţări prin excelenţă industriale cunosc salarii sub nivelul din 1929, procentul de scădere fiind foarte redus, 2% şi 9%, faţă de 26% în România.

De remarcat că nivelul salariilor din ţările vecine, cu o structură economică socială similară ţării noastre, ca Bulgaria, Ungaria, Jugoslavia, Polonia este simţitor indicat peste baza din 1929, cu perspectiv 31%, 32%, 11%, 12%.

Prinurmare: condiţiile de viaţă ale salariaţilor din România sunt inferioare condiţiunilor din toate celelalte ţări europene. Şi aci, ca în multe alte domenii, deţinem un trist record. Ceeace pare totuş inexplicabil în această stare, este faptul că, între toate ţările comparate, cu deosebire ţările vecine, niciuna nu dipune de bogăţii naturale mai abundente. In nici o ţară din acest sud-est european nu se realizează venituri mai fabuloase, mai rapid şi mai uşor ca în acest Canaan dela gurile Dunării.

Starea de lucruri expusă mai sus trebuie să dea de gândit, atât celor cari deţin situaţii bune în actuala aşezare socială românească cât, şi mai ales, celor preocupaţi de viitorul acestei naţii. Pentrucă, o analiză mai detaliată a problemei salariilor ne duce la constatarea că elementele, cari dispun de bogăţiile acestei ţări, sunt în majoritate streine de sângele şi istoria acestui neam, sunt parazitare. Apoi, starea pauperă a păturilor muncitoare însemnează subalimentare, degenerarea biologică a naţiei şi dezarmarea ei morală.

Problema salariilor trebuie luată repede în consideraţie şi soluţionată prompt şi eficace.

ALEXANDRU SEVER

Libera practică a farmaciilor şi drogheriilor ar reduce preţul medicamentelor

Pe lângă specula ce se face cu alimentele de prima necesitate — în detrimentul lumei sărace — se mai poate adăuga şi scumpetea medicamentelor.

Asistenţa medicală oficială — este aproape inexistentă — în urma atâtor formalităţi cerute de organele sanitare; iar farmaciile având un tarif oficial şi medicii unul maximalizat, se poate spune cu drept cuvânt: Vai de biet, omul sărac şi bolnav!

Boala, în lumea nevoiaşilor, a funcţionarilor mici, ca şi în casa pensionarilor, este sortit de aceştia, ca un mijloc de spoliere şi înavuţire.

Li se ia ultimul ban, pentru vizite medicale şi medicamente scumpe, îmbogăţind atâţia străini ce ştiu să speculeze aceste nevoi.

Oficialitatea nu ia măsuri şi faţă de monopolul creiat de unii interesaţi, aceste două constatări ar duce la concluzia necesităţii să se pună în aplicare libera practică a farmaciilor cât şi a dreptului de a deschide drogherii.

In faţa concurenţei ce s'ar naşte prin îndepărtarea acestui monopol, preţurile or scade, iar nevoiaşii ar putea şi ei să se îngrijească de sănătatea lor. Dar cine aude? Oficialitatea?.. are interese politice, iar cei interesaţi ştiu să-şi facă interesele. Dar, atunci... cine?

Românul moare de foame în ţara lui

Ni s'a prezentat la redacţie un *român*, creştin, din comuna Tutana, jud. Argeş, împovărat cu 5 copii şi fără nici o posibilitate de a câştiga barem pâinea cea de toate zilele.

Ţicu Niculae ne-a povestit întregul său necaz.

A luptat pentru întregirea neamului 4 ani şi 7 luni. După război nu s'a găsit în toată această ţară pentru împroprietărirea lui decât ¼ hectar de pământ.

Bătând la toate uşile, nedeschizându-i-se nici una, luptătorul dela Dealul Porcului, Caşin, şi Momâla s'a oprit în pragul redacţiei noastre, mărturisindu-şi suferinţa sa.

PE DRUMURI

A bătut drumurile care duc la toate instituţiile noastre de stat, cerşindu-şi drepturile.

A fost la ministerul muncii, care l-a recomandat la soc. „Distribuţia". După luni şi luni de amânare, jidanii dela această societate neaflându-şi pistrui în sânge au refuzat să-l vină în ajutor.

Tot ministerul muncii l-a trimis la ministerul de comunicaţii. Acesta l-a recomandat P.T.T.-ului, unde i se servesc, bietului om, amânări peste amânări, deşi dela 21 Octombrie 1936, când prin petiţia No. 283354 a cerut să i se dea un serviciu, au fost făcute nenumărate numiri.

NIMENI NU L-A AUZIT

S'a îndreptat Ţicu Niculae către toţi aceia în care sperase să-i înţeleagă durerea. Dar nimeni nu l-a auzit. Tuturora le-a fost indiferentă o durere care nu era a lor.

Şi-a mai venit bietul om la noi; este cea din urmă încercare în care şi-a pus toate speranţele.

Altfel, îi mai rămâne să aleagă între demnitatea de om şi salvarea celor cinci copii din suferinţa foamei.

De aceea îndreptăm întreaga noastră revoltă spre „marii nesimţiţi", în sufletul cărora o stăt de mare suferinţă n'a putut găsi ecou.

Cerem ministerului muncii să sprijine energic — şi nu cu „dulci" scrisori de recomandaţie — pe acest om.

Şi dacă Ţicu Niculae nu-şi va afla dreptatea, vom răscoli toate păcatele care au acoperit şi nenorocirea acestui om.

V. MON

Muncitorii plătesc, iar oficialii cheltuesc

Preşedintele Ilie Calciu-Nit, a încasat 60 mii lei, dar n'a plecat la Geneva! Dece?

La 5 Iunie a. c., s'a deschis la Geneva conferinţa internaţională a muncii, unde trebuia să plece şi *Ilie Calciu zis Nit*, ca reprezentant al salariaţilor, dimpreună cu întreaga delegaţie a guvernului român.

Reţinut de un eveniment familiar — logodna celei de a doua fiice — *(prea des se întâmplă asemenea evenimente în casa fostului muncitor, azi mânuitor de bani publici)*, a încasat suma pentru deplasare şi totuşi... n'a plecat.

Au fost mai presus interesele personale, ca cele ale salariaţilor.

Se poate aşa ceva?

Adică dacă a încasat banii din munca lucrătorilor Ilie Calciu zis Nit, nu avea nici o obligaţie?

Poate fi o scuză, faptul de a nu avea nici un rol în această conferinţă şi neştiind nici o limbă străină, trebue să lipsească? Dar banii pentru ce i-a încasat?

Atunci, de ce s'a hotărît plecarea lui?

Salariaţii, pun aceste întrebări, prin rândurile de mai sus.

Noi le răspundem la această întrebare: Deabia acum se confirmă ce spunea mereu reprezentantul salariaţilor: «Fac politică liberală şi din moment ce o fac, interesele profesionale nu mă mai interesează.

Am semnat de primirea banilor şi justificarea întrebuinţării lor, o voi da odată cu delegaţia ce a plecat la Geneva.

In acest interval — muncitorii — cotizează mereu, aşteptând soluţionarea făgăduielilor făcute de reprezentantul lor.

Vorba românului: *Paşte murgule, iarbă verde!*

„Românofir" sau... „Străinofir"?

Naţionalitatea, criteriu de salarizare. Şovinism şi persecuţie. Dezastrul muncii româneşti

Pentru d. ministru al industriei şi comerţului

Suntem în plin «sezon» de aplicare a legii pentru încurajarea elementului românesc: Ministerul de industrie şi comerţ a dispus formarea de comisiuni regionale pentru verificarea personalului întrebuinţat în întreprinderi. Comisiunea specială instituită în acest scop pe lângă ministerul de industrie, ţine şedinţe şi din când în când aplică şi sancţiuni.

In fine, se vorbeşte din ce în ce mai mult despre decretul-lege pentru naţionalizarea muncii. Proiectul este desbătut chiar de către oficialitate. Pentru nimeni nu mai este astăzi un secret, că peste câteva zile proectul va deveni lege şi se va pune în aplicare.

Numai patronii întreprinderilor streine nu se sinchisesc. Continuă să-şi bată joc de munca românească. Continuă să sfideze legile româneşti şi mai ales continuă să nesocotească drepturile românilor.

Vom releva un caz — de care ziarul nostru s'a mai ocupat — şi credem că cei în drept — autorităţile româneşti — dar mai ales d. ministru al industriei şi comerţului se va SESIZA, dispunând o cât mai neîntârziată anchetă.

Este vorba de situaţia personalului românesc — dela fabrica «Românofir», din Tălmaciu.

La început când fabrica dela Tălmaciu avea grabnică nevoe de lucrători şi meseriaşi pentru instalarea maşinilor etc., braţele de muncă româneşti ce se ofereau din belşug, erau bine venite.

Au fost angajaţi atunci o serie de români. Dată fiind graba cu care trebuia să se procedeze la recrutarea personalului necesar pentru lucrările urgente, şoviniştii dela «Românofir» n'au avut timp de alegere, şi-au călcat pe inimă şi au angajat şi personal românesc.

Imediat ce maşinile au fost instalate şi fabrica în stare de a funcţiona normal, au început cu concedierea românilor, cari succesiv erau înlocuiţi cu minoritari.

Astăzi, atelierele «Românofir» dela Tălmaciu n'ar mai trebui să ezite a-şi schimba firma mincinoasă în «Străinofir» care e incontestabil mai potrivită.

Un tablou edificator

Iată tabloul cu personalul administrativ şi technic dela fabrica aşa zisă «Românofir».

I. BIROUL PRINCIPAL
(Personalul administrativ)

1. A. Müller, director, străin cu paşaport; 2. Harrop, subdirector, străin cu paşaport; 3. Young, şef de birou, străin cu paşaport; 4. Gibson, străin cu paşaport; 5. Curr, idem.

Urmează cei 20 funcţionari, din cari 18 minoritari, şi abia 2 români: Heming, Gäriz, Zeck Rugolf, König, Mehlbrodt, Glockner, Weber Alfred, Huber, Fabriţius, Oswald, Kröpsel, Kästner, Roth Frieda, Messo, Thomandl, Kovacs Martha, Gündisch Hilda, Piroska, Popa Lenuţa, Tahopol Victoria (românce).

II. BIROUL TECHNIC

1. Ing. Willerd, cet. străin; 2. ing. Binham, cet. străin; 3. Bell Hildar, minoritar; 4. Loew Alfred, minoritar.

III. ATELIERUL MECANIC

1. Bölény Iosef, maistru; 2. Meller Iohan strungar; 4. Deak Ferencz mecanic; 5. Gross Richard; 6. Benning Martin; 7. Brandl Iossef; 8. Pally Iosef; 9. Mening; 10. Moodi J.; 11. Schelner Alfred; 12. Volany I.; 13. Sandu Dumitru (român).

IV. ATELIERUL ELECTRIC

Arany Janos maistru, Kemmendi Déneş, Ferenczi, Widlasch Felix, Kraus Iosef, Adleff Victor.

V. ATELIERUL DE TAMPLARIE

Reisenauer Iohann, Schuean Martin.

VI. VOPSITORIA

Ehling maistru, Heincz, supraveghetor, Karolly, supraveghetor.

VII. SECŢIA DE FABRICAŢIUNE

Henderson (cu paşaport), Roth Hans şi Schneider Ernst.

VIII. TORCATORIA

Ing. Silvestru, Dingwidin, Key Lorand şi Walentin (străini cu paşaport) şi Ing. Taloş, român.

IX. RASUCITORIA

Ing. Chica, român, Spirs şi Max, străini cu paşaport.

AD-TORUL CAMINULUI DE FETE

Kirschlager Johann; magazineri: Kmen Eduard, Armbruster, Lang Alfred.

Mai e nevoe de comentar? Vă ajunge o singură mână ca să-i număraţi pe degete pe românaşii noştri, rătăciţi în puhoiul acesta de străini şi minoritari.

Şovinismul directorului A. Mueller, pe care l-am înfăţişat deja publicului în coloanele acestui ziar ca pe o adevărată brută, se poate ghici chiar şi numai din faptul cum înţelege a angaja şi retribui personalul din fabrica ce conduce. Mai întâiu: cât mai puţini români. Al doilea românii să fie repartizaţi numai în posturi de mâna a 3-a sau în atelierele unde munca este mai grea.

Insfârşit: oriunde ar fi angajaţi, muncitorii şi meseriaşii de naţionalitate română, vor primi o leafă cu atât la sută mai mică decât streinii sau minoritarii. Foarte simplu. Nu? Cine cârteşte, zboară afară, încă în aceiaş zi.

La «Străinofir» se vorbeşte numai în limbi străine. E preferată limba germană. Se vede încă că Aghiuţă a îndemnat-o pe funcţionara Păslaru Maria, s facă pe cont propriu un memoriu la minister, arătând că la Străinofir limba română se aude tot atât de rar, ca şi cea chineză. Rezultatul? Funcţionara Păslaru a fost pur şi simplu concediată.

Am arătat mai sus norma după care se face repartiţia muncitorilor. La vopsitorie, unde muncitorii trebăluesc de dimineaţă până seară cu picioarele până în genunchi în apă, cu mâinile crăpate de soluţiile chimice, inhalând aburii otrăvitori ce se ridică din vopselele pe cari le prepară, — lucrează aproape numai români. In timp ce acei câţiva minoritari cari lucrează în această secţie primesc 8—9 lei pe oră, muncitorii români nu sunt plătiţi decât cu 6 lei ora.

Dar nu numai la vopsitorie, ci şi în toate celelalte secţii, românii sunt cu mult mai prost plătiţi decât minoritarii.

E destul să fii român, ca să primeşti pentru aceiaşi muncă pe care o prestează tovarăşul de atelier ungur sau şvab, cu 3—6 lei mai puţin. Gândiţi-vă, 6 lei pe oră mai puţin! Aceasta înseamnă 1400 lei mai puţin pe lună. Şi apoi să nu-ţi blestemi soarta că te-ai născut român în ţara românească!

Nic. I. Păltinişanu

Consfătuirea foştilor luptători dela Porumbacu

Un mare număr de foşti luptători dela Porumbacu s'au întrunit în sala Cercului subofiţerilor activi, din Str. Uranus, la chemarea comitetului de iniţiativă.

D. gen. adj. Gr. Berindei, deschizând şedinţa într'o vibrantă cuvântare îşi arată emoţia ce o simte regăsindu-se printre foştii luptători dela Porumbacu, luptă ce poate fi socotită printre cele mai strălucite victorii câştigate, iar numele luptătorilor vor fi inscrise cu litere de aur în cartea neamului.

D. Ion Gh. Iliescu arată programul întocmit de comitetul de iniţiativă pentru pelerinajul la Porumbacul în ziua de 17 Septembrie a. c.

Cât priveşte ridicarea monumentului la Porumbacu cred că este nevoie de alcătuirea unui comitet mai larg şi propun a se apela respectuos la Majestatea Sa Regele să primească patronajul comitetului de iniţiativă.

D-nii col. Popescu, P. Şerpescu, Ghinea, Chiţu şi alţii fac diferite propuneri în legătură cu participarea la pelerinajul dela Porumbacu precum şi publicarea amintirilor despre luptă.

Pentru ieftenirea traiului

De azi: pâinea 7 lei kgr., carnea cu 2 lei mai puţin la kgr. şi şi ghiaţa 1 leu kgr.

Ultimele măsuri luate pentru ieftenirea traiului intră în vigoare de azi.

Astfel, municipiul a suspendat taxa ad-valorem şi toate celelalte taxe la articolele alimentare de primă necesitate, ce se percepeau în Capitală.

Tot de azi, preţul cărnei a fost fixat cu 2 lei mai puţin la kilogram, la toate calităţile de carne. Desigur nu s'a venit cu prea mult în ajutorul consumatorului, şi aci guvernul trebuie să încerce orice până ce carnea va fi ieftenită aşa cum trebuie.

PAINEA

Pâinea care ajunsese s'o vândă brutarii aşa cum vroiau ei, desconsiderând preţul, cantitatea şi calitatea din ordonanţe, de astăzi va intra din nou sub imperiul ordonanţei primariale, vânzându-se pâinea neagră în greutate de 1 kgr. a 7 lei.

GHIATA

In ce priveşte ghiaţa, atât de necesară în timpul verii — şi departe de a fi un articol de lux — primăria a hotărît să vândă cu 1 leu kgr. până la 12, iar dela această oră în sus un leu şi 10 bani kgr., curmându-se astfel şi această ultimă încercare de speculă.

Indrăzneala speculanţilor fiind îndeajuns de cunoscută de primărie, aceasta a hotărît să sancţioneze cu toată energia nerespectarea ordonanţei.

In acest scop consumatorii vor trebui să aducă la cunoştinţa organelor de control abaterile comercianţilor.

PAROHIA TAMPENI-OLT

Publicaţie

Nr. 6, 1937 Iunie 5.

Se aduce la cunoştinţa celor interesaţi că în ziua de Duminică 20 Iunie 1937 ora a. m. se va ţine licitaţia publică, în curtea Bisericii pentru a angaja un pictor care să execute lucrarea de restaurare şi ornamentare a picturii Bisericii cu hramul Sf. Nicolae din com. I. G. Duca (Tâmpeni) Olt.

Suma dela care se va licita este de lei 120.000 (una sută douăzeci de mii).

Concurenţii vor prezenta autorizaţii care să satisfacă noua lege a artelor plastice. Gara cea mai apropiată este Potcoava — la 14 km. Alte informaţii se dau de paroh la cerere.

Paroh, Pr. Marin Slănescu.

MOBILE LA GOGU GEORGESCU
Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare şi Garnituri tapisate de salon
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial şi Industrial
Bucureşti, Str. Bărăţiei No. 55 şi B-dul Maria No. 1 — Tel. 4.75/14

Greşeli vechi în jurul conversiunei

Un ziar economic anunţă înfiinţarea unei Case de Amortizare a Creditelor intrate în conversiune. Această casă ar avea rolul să mobilizeze creanţele intrate în conversiune şi care s'au transformat în împrumuturi imobilizate pe 10—17 ani.

Ziarul în chestiune precizează că această Casă va fi întemeiată cu un capital social de 100 milioane lei, din care statul şi-ar rezerva 51 la sută, restul rămânând pentru subscripţia instituţiunilor financiare private. Casa de Amortizare ce se va creia, va fi autorizată să emită scrisuri funciare şi obligaţiuni ipotecare până la concurenţa sumei de 5 miliarde lei, pe termen de 10—15 ani. Aceste titluri vor fi preluate de Stat şi Banca Naţională. Se afirmă că şi C. A. M.-ul va prelua un pachet considerabil de obligaţiuni, întrebuinţând sumele din contul de viramente dela B. N. R.

Cititorul îşi aminteşte că primul proect de asanare a datoriilor agricole a fost întocmit şi pus în discuţia publică de d. Mihail Manoilescu în colaborare cu d. Mircea V. Pienescu. In acel proect, combătut atunci de Vintilă Brătianu şi de d. Virgil Madgearu şi calificat de aventură, se prevedea o modalitate de convertire a datoriilor care împiedeca tocmai această imobilizare a creditelor şi evitarea unei perioade, aşa de lungă, de stagnare. Un început de realizare a acestui sistem s'a făcut prin înfiinţarea Băncii Agriculturii Româneşti, însă şi aceasta a fost oprită de d. Argetoianu care a lichidat banca, votând prima lege de conversiune directă.

Sunt de atunci şase ani şi mai bine. Timpul s'a însărcinat să arate că proectul Manoilescu prevăzuse toate laturile problemei datoriilor agricole şi că aceia ce a fost taxat drept aventură era tocmai soluţia care trebuia aplicată.

Vintilă Brătianu nu mai poate trage concluzii, dar d. Virgil Madgearu şi C. Argetoianu o pot face. In orice caz opinia publică cinstită trebuie să înţeleagă, odată, că numai luptând să combaţi ideile bune nu se ajunge decât la rezultate de felul celui cu conversiunea: înlături o idee bună, pentrucă după şase ani să vezi că era tocmai soluţia care trebuia.

Iar acei care s'au mobilizat în prezent pentru a combate teoriile d-lui Manoilescu, recunoscute în cercurile cele mai competente, să ia aminte că şi-au ales greşit calea prin care vor să obţină certificate pentru situaţia lor în partidul naţional-ţărănesc şi să caute a se afirma, dacă pot, pe terenul construcţiei pozitive.

N. DORNEANU

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. — Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/15.

Concursuri aviatice în cadrul „Lunei Bucureştilor"

In cadrul Lunei Bucureştilor s'a ţinut în ziua de 8 Iunie un mare concurs de modele sburătoare organizat de F.A.R.R. şi patronat de primarul general d. A. G. Donescu. Au fost de faţă d. comandor A. Popovici, secretar general al F.A.R.R., inginer Codreanu, preşedintele comisiei de modele reduse, Horia Oprescu, organizatorul Lunei Bucureştilor, consilieri comunali şi membrii diferitelor asociaţii de aviaţie, precum şi numeros public care a urmărit timp de două ore exibiţiile tinerilor aeromodelişti, subliniind cu aplauze reuşitele lansări.

Au fost prezentate 89 modele care au fost cercetate de juriul concursului din punct de vedere al planului şi al executării, fiind încercate apoi în sbor. Juriul a fost prezidat de d. Batzaria, consilier comunal şi compus din d-nii prof. Tintă, ing. Cociaşu şi lt. comandor Gh. Iacobescu, comisarul concursului. Din cele cinci cercuri care au participat la Luna Bucureştilor, patru au prezentat modele pentru concurs.

Premiul I, pentru modele de anvergură sub 1500 mm. a fost câştigat de cercul I.A.R. Braşov.

Premiul I pentru modele de anvergură peste 1500 mm. a fost decernat cercului C.F.R. Locomotiva Bucureşti, — ambii câştigători primind câte o frumoasă cupă de argint donată de primăria Municipiului Bucureşti.

Acest concurs este o etapă pregătitoare în vederea concursului naţional de modele sburătoare care se va ţine între 1 şi 15 Septembrie şi la care vor participa cele circa 25 Cercuri înfiinţate în toată ţara sub auspiciile Federaţiei Aeronautice Regale a României.

A fost redus preţul minimal la grâu

Miercuri s'a întrunit, sub preşedenţia d-lui Sescioreanu, Oficiul de valorificare a grâului.

Discuţiile au fost purtate asupra reducerii preţului minimal la grâu hotărându-se scăderea dela 185 silingi fob la 175 silingi fob tona.

S'a mai aprobat exportul cantităţii de 2500 vagoane făină în Austria şi Danzig.

LA 15 IUNIE
Marea tragere a
LOTERIEI DE STAT
318.903.600 lei
vor fi distribuiţi jucătorilor.
NU FIŢI UN SIMPLU SPECTATOR!
Participaţi şi Dv. la tragere. Dacă n'aveţi loz, intraţi la un colector şi întrebaţi cum puteţi participa cu 250 de lei la MAREA TRAGERE.

ULTIMA ORA

M. S. Regina Maria spre însănătoşire

M. S. Regina Maria, care a suferit de o flebită a piciorului stâng, merge spre o grabnică însănătoşire. Augusta pacientă a făcut ferici impresionată de atenta îngrijire a M. S. Regina Maria a Jugoslaviei. In câteva zile M. Sa va intra în convalescenţă.

O conferinţă a Micii Inţelegeri

Importante întrevederi diplomatice la Bucureşti

La ministerul afacerilor streine se iau ultimele pregătiri în vederea primirei d-lui Milan Hodza, primul ministru al Cehoslovaciei, care soseşte în Capitală Marţi, 15 I.

In programul vizitei figurează şi o călătorie pe Dunăre, cu un vas românesc care va urca până la Bazias.

Invitat de guvernul român, d. Milan Hodza va fi însoţit în această călătorie de către d-nii Gh. Tătărescu şi Victor Antonescu.

Cu acest prilej, după informaţii ce vor avea loc importante intrevederi diplomatice. La Bazias se va urca pe vapor şi d. M. Stoiadinovici, primul ministru şi ministru de externe al Jugoslaviei.

D. Kamil Krofta, ministrul de externe cehoslovac nu va participa la această conferinţă.

Prim miniştrii celor trei state ce formează Mica Inţelegere, se vor întruni imediat pentru a proceda la examinarea situaţiei politice internaţionale şi mai ales la examinarea situaţiei Micei Inţelegeri, după ultimele evenimente diplomatice produse în Jugoslavia şi România.

Comuniştii în mare congres la Bucureşti

Cinci zile au durat aşa zisele «desbateri» ale «Congresului Federaţiei funcţionarilor particulari din România». In realitate, acest congres n'a fost decât un prilej pentru a se întruni tovarăşii la mare sfat.

Nici măcar autorităţile româneşti n'au sesizat din prima zi, oprind acest congres al comuniştilor şi al tuturor Rorttmanilor, Bretterilor şi Messingerilor.

La acest congres au participat comuniştii noştri binecunoscuţi sub forma «funcţionarilor particulari» din România — iar din străinătate au sosit «reprezentanţii Kominternului şi ai Internaţionalei muncitoreşti.

După ce au luat cuvântul împotriva tuturor Problemelor româneşti din ordinea zilei, «domnii funcţionari particulari»: Albu, Ehrenfeld, Kreisaler, Messinger, Roszermeny, Nimbeinizer, Bretter, Kendel, S. Penchas, M. Rortman, M. Rappaport, R. Blum, S. Proper, George Georgescu, Zaharia Tănase, etc., au declarat — în termeni obrasnici — că se vor opune — concentrând toate forţele democratice ale tovarăşilor din ţară şi streinătate — la realizarea primatului muncii româneşti.

Spicuim din moţiunea votată de aceşti comunişti «muncitorii înţeleg nu numai să protesteze, dar vor trece la acţiune cu toate forţele ei pentru a împiedica aplicarea unui decret lege odios».

După votarea moţiunei d-nii: Me... delegatul comunist din Olanda, Korel Packovsky, în numele comuniştilor din Cehoslovacia, au mulţumit «tovarăşilor» lor din România, pentru primirea făcută. Au vorbit, apoi de «ţelurile» muncitorilor din lumea întreagă şi au încheiat strigând: «Trăiască internaţionala muncitorilor socialişti».

Dar obrăsnicia comuniştilor nu s'a oprit aici: «Funcţionarii aceştia particulari au propus şi congresul a aprobat să se trimită — prin intermediul Crucii Roşii internaţionale, ajutoare pentru copiii BASCI din Franta şi Anglia.

*

Câtă grijă au tovarăşii roşii din România de soarta tovarăşilor lor din Valencia şi Madridul moscovit?

Autorităţile româneşti n'au nimic de zis?

N. V. I.

„Explicaţii" estivale cu „partidul": Soarta d-lui Mihalache

— Rezultatul întrevederilor d-lui Al. Vaida —

Armistiţiul politic încheiat pe timpul vizitei d-lui preşedinte Moscicki s'a terminat odată cu plecarea oaspetelui străin din ţară. Bombardamentul intestin al opoziţiei pentru cursa succesorală, a reînceput cu intensitatea justificată de cele patru zile de repaos absolut, în care presa şi mai ales culisele politice nu au lucrat pe acest front.

Şi totuşi dacă formal ciocniri n'au fost în acest timp, cu toate acestea nimeni dintre fruntaşii opoziţiei succesorale n'a părăsit poziţia de luptă pentru o strângere de mână, tot formală, cu adversarul. Ceva mai mult s'a observat că în tot timpul festivităţilor partidele şedeau pachete în jurul şefilor, care nu şi-au schimbat măcar o salutare. De altfel cămaşa d-lui Ion Mihalache, flancată de fracurile d-lor Potârcă şi Răducanu, se pare că în prima zi a festivităţilor a fost pusă într'o jenantă situaţie faţă de fireştii ei adversari.

INTREVEDERILE D-LUI VAIDA

Spuneam acum aproape două săptămâni, adică în ziua când d. Al. Vaida a revenit la Bucureşti, că vor avea loc o serie de intrevederi, între preşedintele Frontului Românesc şi parte din fruntaşii opoziţiei în afară de d. Ion Mihalache care nu figura pe listă.

Desminţirile şi aserţiunile categorice ale unei părţi din presă, care spunea pe deoparte că nu este adevărat că d. Vaida nu-l va vedea pe d. Mihalache şi pe dealtă parte fixau chiar data acestei întrevederi, se pare că n'au putut schimba totuşi programul de lucru al fostului premier.

D. Ion Mihalache n'a fost cu toate acestea vizitat, deşi în acest timp d. Al. Vaida a tatonat cu escadrila d-lui Armand Călinescu şi l'a văzut pe d. Virgil Potârcă unul din şefii mişcării centriste.

Operaţia pentru izolarea d-lui Ion Mihalache este pe treisferturi terminată, iar ca rezultat efectiv al primei etape din vizita d-lui Vaida în Capitală putem extrage următoarele întrevederi ce pot fi tot atâtea combinaţii pentru o nouă guvernare.

Intrevederea Vaida — Virgil Potârcă, desminţită dar totuşi consumată.

Intrevederea Vaida — Gheorghe Brătianu, patru ore la o moşie de lângă Bucureşti.

Intrevederea Vaida — Escadrila Călinescu, în două seri consecutive.

ION MIHALACHE

Intrevederea Vaida — Gh. Gh. Mironescu, cu înainte de plecarea la Cluj a d-lui Vaida pentru a fi prezent la decernarea titlului de doctor «honoris causa» M. S. Regelui.

Acesta este rezumativ rezultatul primului sejur al d-lui Al. Vaida la Bucureşti.

De altfel participarea fostului preşedinte de consiliu la toate festivităţile din ultimul timp la care a fost prezent şi Suveranul, ni se pare foarte semnificativă, ca şi întrevederile pe cari le-a avut cu diplomaţii străini.

DUPA 15 IUNIE

Vizita la Bucureşti a d-lui Milan Hodza, primul ministru cehoslovac, cu care d. Vaida este în perfecte raporturi personale, marchează a doua etapă a activităţii preşedintelui Frontului Românesc în mandatul pe care d-sa îl are.

In acest timp desigur că d. Mihalache va căuta să constrângă pe anumiţi fruntaşi din «escadrilă» să se explice public; bineînţeles că nu va reuşi, după cum n'a reuşit nici la Luzana să obţină anumite mărturisiri din partea celor bănuiţi de a fi tratat «cu inamicul».

Dar 15 Iunie marchează un soroc pe care singur d. Mihalache şi l-a pus încrezător în cele ce a auzit prin alţii, despre succesiunea care ar reveni partidului naţional-ţărănesc. Ori situaţia d-lui Mihalache în partid este în momentul de faţă imposibilă, iar rezistenţa d-sale e calculată de amicii personali la maximum trei săptămâni.

Până atunci însă, d. Al. Vaida îşi va fi încheiat şi partea II-a din progrmul său, tot fără a fi văzut pe d. Mihalache, care se poate ca între timp să redevină «un simplu soldat disciplinat al partidului» cum este astăzi de exemplu d. Maniu.

In orce caz, după întrevederea d-lui Al. Vaida cu preşedintele consiliului cehoslovac, primul îşi va depune raportul despre rezultat obţinut, mandantului său firesc, în timp ce d. Mihalache va fi silit să se explice pe timp de vară cu partidul.

STILEX

Avocatul Internaţionalei: Nicolae Titulescu

Ziarul «Mişcarea», oficiosul partidului liberal de sub şefia d-lui Gh. Brătianu publică în ultimul număr şi sub titlul de mai sus, următoarele:

România urmăreşte cu deosebită atenţie activitatea neobişnuită pe care un simplu particular, care a rupt de mult cu sufletul românesc şi cu aspiraţiile ţării sale, o desfăşoară în străinătate.

Acest PARTICULAR care este d. N. Titulescu, a avut mai întâi o întrevedere secretă cu comisarul afacerilor străine al U. R. S. S., d. Litvinow. Acesta din urmă este cunoscut pentru rolul ce-l joacă în politica mondială.

După aceasta, particularul a plecat în Anglia pentru ca în cursul a patru conferinţe să pledeze opiniei publice engleze cauza pactului franco-sovietic, a pactului ceho-sovietic ŞI A UNUIU EVENTUAL PACT ROMANO-SOVIETIC.

In această activitate a sa, d. Titulescu este urmat de corul impresionant şi bine plătit a unei anumite prese din străinătate şi din noi.

Ceiace se urmăreşte este clar. Anumite forţe oculte străine vor angrenarea României în jocul ce duce la războiul ideologiilor imperialiste. Insă naţiunea română nu primeşte să fie pion în acest periculos. Naţiunea română înţelege să renunţa la prieteniile ei, vrea ca politica externă a României să fie dirijată numai de interesele naţionale.

Şi atunci se pune întrebarea tot aşa de clară: are d. Titulescu vreun mandat din partea forurilor corespunzătoare dela noi de a negocia cu alte state? Să se răspundă!

Dacă nu, atunci avocatul Internaţionalei a III-a este demascat în faţa naţiunii române.

Vizita d-lui Neurath la Sofia

SOFIA, 10 (Rador). — D. von Neurath, ministrul de Afaceri Străine al Germaniei, s'a dus azi dimineaţă la cimitirul militar, unde a depus o coroană la mormântul Soldatului Necunoscut. O companie cu drapel şi muzică a dat onorurile. Toate personalităţile care au luat parte la această ceremonie s'au dus apoi la cimitirul militar german, unde d. von Neurath a depus deasemeni o coroană.

Apoi d. von Neurath a fost primit de Regele Boris în audienţă, care a durat o oră şi un sfert.

Suveranul a acordat baronului von Neurath Marea Cruce, clasa întâi a ordinului Alexandru. Ministrul Germaniei la Sofia a primit Marea Cruce a aceluiaşi ordin.

La amiază Suveranul a oferit un dejun în onoarea ministrului Afacerilor Străine al Reichului, la care au luat parte prinţul Ciril, d. Kiosselvanoff, preşedintele consiliului de miniştri, şi ministrul Reichului la Sofia şi alte personalităţi.

D. von Neurath vine la Bucureşti

SOFIA, 11. — D. von Neurath, care se află în prezent la Sofia, se va înapoia în ţară pe ruta Bucureşti.

In capitala României, ministrul de externe al Reichului va avea câteva întrevederi.

Agravarea situaţiei interne din Rusia

Toţi generalii sovietici arestaţi. A fost destituit şi comandantul şef al aviaţiei. Situaţia devine extrem de gravă.

PARIS, 10. (Rdor). — Agenţia Havas transmite din Moscova:

Mareşalul Tukhacevski, şeful statului major al armatei roşii, trimis de curând la comandamentul circumscripţiei militare Volga, este destituit şi înlocuit prin generalul Evremov.

Această informaţie oficială pare să confirme svonurile după cari mareşalul Tukhacevski ar fi fost arestat.

Disgraţia lui Tukhacevski este interpertată în sensul că Stalin nu ezită să procedeze la o epuraţiune a armatei, aşa cum a făcut în cadrele poliţiei şi în toate celelalte administraţiuni. Tot ceeace are vreo legătură cu troţkismul, de aproape sau de departe, este eliminat fără cruţare.

Printre şefii armatei, sunt mulţi aceia cari l-au cunoscut pe Troţki, sau cari au avut prilejul să colaboreze cu fostul comisar al poporului la răsboiu, întemeietorul armatei roşii.

Svonul care a circulat, despre arestarea mareşalului Bluecher, n'a fost confirmat până acum şi pare prea puţin verosimil, deoarece de curând Bluecher a fost numit membru al comitetului executiv al partidului comunist din Extremul Orient.



MAREŞALUL TUHACEWSKI

Destituirea generalului Iakir, căruia i s'a luat comandamentul odată cu înlăturarea mareşalului Tukhacevski, a fost primit cu uimire. Iakir fusese de curând numit comandantul circumscripţiei militare Leningrad.

Se acordă oarecare crezare svonurilor despre arestarea generalului Eideman, şeful organizaţiei „Osoaviachim", a generalului Kork, comandantul garnizoanei Moscova şi a şefului miliţiilor din Moscova.

Se anunţă, în fine, arestarea d-rului Uletnev, medicul de vază şi directorul al Institutului diagnostic funcţional din Moscova, sub inculparea de a fi fost amestecat într'o afacere de moravuri.

Lupta între grupul Stalin şi opoziţie se desfăşoară în toate domeniile — politic, ştiinţfic şi chiar literar — căci disensiunile din partidul comunist au în mod firesc resfrângeri în toate domeniile de activitate sovietică şi chiar în sânul G. P. U.-ului, unde deasemenea ar fi fost arestaţi mai mulţţi membri de seamă.

DESTITUIREA GENERALULUI ALKSUIS

LONDRA, 10 (Radiopress). — Ziarul «Morning Post» publică o telegramă din Moscova, arătând că în urma ordinului dat de Stalin, azi a fost destituit generalul Alksuis, comandantul şef al tuturor forţelor aeriene sovietice. Generalul Alksuis a fost destituit, deoarece era prieten intim cu Gamarnic, care s'a sinucis, şi că n'a prevenit în timp util pe Stalin despre rolul dublu jucat de Gamarnic. Având în vedere, însă, meritele lui Alksuis în crearea şi desvoltarea aviaţiei militare sovietice, el n'a fost arestat şi nu va fi dat în judecată.

Situaţia este extrem de gravă

LONDRA, 11 (Rador). — Agenţia Reuter transmite din Moscova: Observatorii străini sunt încă nedumeriţi faţă de acţiunea de epuraţiune întreprinsă de Soviete. Această operaţiune, pornită în August trecut, cu prilejul procesului Zinoviev, Kamenev şi ceilalţi, a atins punctul culminant odată cu deplasarea unor şefi militari şi cu arestarea unor conducători ai industriei din sectorul oriental al Uniunii Sovietelor, sub acuzarea că ar sabota producţia, ca agenţi troţkişti, după instrucţiunile primite dela serviciile de spionaj japoneze şi germane.

Ar fi prematur, — adaogă telegrama agenţiei Reuter, — să se caute în momentul de faţă o explicaţie. Este însă posibil ca situaţia să fie mai lămurită până în câteva zile, deoarece se aşteaptă pe curând revelaţiuni interesante. Se crede totuş că sunt false svonurile cari circulă în anumite cercuri, pretinzând că s'ar putea produce o revoltă militară.

Ziarele engleze publică ştirile din Rusia sovietică, anunţând recentele arestări, cu titluri senzaţionale şi exprimă părerea că nu este vorba numai de o acţiune exclusiv îndreptată împotriva troţkiştilor, aşa cum se spune la Moscova, ci de o criză politică ce ar fi să isbucnească.

„Morning Post" notează că mareşalul Voroşilov, comisarul poporului pentru armată, este ostentativ aclamat de mulţime, oriunde se arată. Ziarul conservator înregistrează că „observatorii bine informaţi consideră stabilirea unei dictaturi militare în Rusia sovietică".

Un fruntaş bolşevic asasinat la Tiflis

MOSCOVA 11. — In oraşul Tiflis a fost asasinat directorul teatrului gruzian, Acaci Ckania, unul dintre fruntaşii mişcării comuniste şi unul dintre cei foarte puţin decoraţi cu «Ordinul lui Lenin».

In comunicatul oficial se relatează că asasinatul e opera unui naţionalist.

ECOURI ŞI POLEMICI

Duminică vor fi la Cluj mari festivităţi academice. M. S. Regele, după propunerea facultăţii de litere şi filosofie, va fi proclamat doctor «honoris causa».

D. Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine, a avut eri dimineaţă, o lungă întrevedere cu d. Adrien Thierry, ministrul Franţei la Bucureşti, care i-a făcut unele comunicări din partea guvernului din Paris.

Membrii Asociaţiei Avocaţilor Români creştini din Baroul de Ilfov sunt invitaţi să participe la adunarea generală extraordinară care va avea loc astăzi 11 Iunie 1937, orele 8 jumătate, seara în locuinţa domnului Emanoil Slătineanu din Bucureşti strada Benito Mussolini No. 21, la ordinea de zi fiind: alegerile pentru constituirea consiliului general al Uniunei Avocaţilor din România.

Eri a plecat la Arad la bordul unui avion «Dragan» pilotat de locotenentul Perju, d. general I. Sichitiu, şeful Marelui Stat Major.

In ziua de 15 Iunie încep cursele regulate de avioane ale societăţii aeriene L. A. R. E. S.

In vederea sezonului linia aeriană Bucureşti-Constanţa va fi dublată, astfel că plecările din Capitală vor avea loc şi după amiază

Anul acesta ziua cooperaţiei se va sărbători cu un fast deosebit, la data de 4 Iulie.

La solemnitatea care va avea loc în aula Atheneului Român, vor fi reprezentate toate unităţile cooperatiste din ţară.

Marele Voevod Mihai s'a înapoiat, eri dimineaţă, în Capitală, venind cu trenul dela Sinaia.

Azi dimineaţă au început la ministerul de Justiţie, sub preşedinţia d-lui V. Sassu, lucrările Consiliului Superior al magistraturei.

Aceste lucrări, cari vor dura trei zile, au drept scop o importantă mişcare printre magistraţii tribunalelor şi judecătoriilor din întreaga ţară.

Secţia de luptă a tineretului naţional-liberal Gheorghe I. Brătianu, ţine şedinţă astăzi 11 Iunie a. c., orele 21, la clubul central din pasagiul Român 23, sub preşedinţia d-lui Mihail Sturza.

In acelaş, condiţiuni s'a acordat o reducere tot de 50% pentru participanţii la congresul internaţional technic şi chimic al industriilor agricole ce se va ţine la Haga între 12 şi 28 Iulie cor.

S'a acordat o reducere de 50%, la înapoiere, din taxele tarifului, tren de persoane, între 11—31 Iulie a. c. tuturor participanţilor la congresul de unde ultra scurte ce va avea loc la Viena.

De această reducere beneficiază şi străinii cari trec prin ţara noastră la dus şi la înapoiere.

Sâmbătă 12 Iunie ora 6—7 d. a. la Fundaţia Dalles, d. Ioan Gr. Oprişan, va ţine a 4-a conferinţă din ciclul al 7-lea de conferinţe al revistei «Fântâna Darurilor», intitulat: Mari personalităţi creştine».

Subiectul de data aceasta va fi: «Alexandru Vlăhuţă omul şi creştinul.

Intrarea 5, 10 şi 20 lei.

D. Vaida-Voevod a avut eri o lungă întrevedere cu d. G. G. Mironescu.

Seara, preşedintele «Frontului Românesc» a părăsit Capitala, plecând spre Cluj.

D. I. Mosciski, preşedintele republicei polone, a binevoit să acorde d-lui Al. G. Donescu, primarul general al Capitalei, marea cruce cu cordon a ordinului «Polonia restituta»

REVISTA PADURILOR, Mai 1937. — In condiţiuni tehnice neaşteptate, revista care este în al 69-lea an de apariţie, aduce un bogat material cu articole dintre cele mai variate. Printre colaboratorii ei remarcăm pe dn-ii: ing. Andrei Mălăescu, W. Vasiliu, Şt. Bărbulescu, At. Har., Dr. Gr. Eliescu, M. Ene, N. Brefeanu, S. A. Silian şi alţii. Articolul d-lui ing. S. A. Silian despre Instalaţia pentru desariparea seminţei de brad din Ocolul Silvic Strîmbu (Caps) *este destul de documentat. Autorul lui insistă asupra maşinilor cu care se pot desaripa seminţele de brad, în condiţiunile cele mai frumoase.*

Consideraţiile d-lui ing. Silian sunt binevenite.

ATENA, 11 (Rador). — D. Metaxas, preşedintele consiliului de miniştri va pleca Duminică cu avionul la Ianina, pentru a studia la faţa locului problemele cari interesează provincia Epir.

BERLIN, 11 (Rador). — Cu ocazia vizitei făcută de d. von Neurath ministrul de externe al Reichului la Belgrad, între d-nii Stoiadinovici, preşedintele consiliului de miniştri iugoslav şi cancelarul Hitler a urmat un schimb de telegrame redactate în termeni călduroşi.

Acord austro-german?

VIENA, 10 (Rador). — D. von Papen, ambasadorul Reichului, s'a înapoiat din Germania, unde a avut o întrevedere cu d. Hitler.

In cercurile diplomatice se crede că între Germania şi Austria se va studia în curând întocmirea unui modus vivendi capabil să împiedice producerea vreunor incidente şi tot deodată să ducă la ameliorarea raporturilor dintre ele.

*

VIENA, 10 (Rador). — Anexele acordului austro-german din 11 Iulie 1936 prevăd instituirea unei comisiuni mixte de conciliedere în cazul când s'ar ivi dificultăţi în aplicarea acordului.

Cum aceste greutăţi au fost foarte numeroase dela intrarea în vigoare a acordului, în cercurile politice austriace se afirmă că în curând se va proceda la constituirea comisiunii mixte de conciliere, numindu-se membrii comisiunii şi fixându-se data începerii lucrărilor ei.

Controlul în apele spaniole

Conferinţa dela Londra

LONDRA, 11. — Azi dimineaţă la «Foreign Office», lordul Eden, ministrul de externe al Angliei, s'a întâlnit cu ambasadorii Franţei, Germaniei şi Italiei la Londra. S'a luat în discuţie problema spanilă, spre a stabili un nou acord asupra controlului maritim.

E aproape sigur că se va ajunge la o înţelegere, aşa că cele 4 puteri vor continua să exercite controlul în apele spaniole, luând toate măsurile spre a se evita incidente sângeroase ca cel dela Almeria.

Germania şi Italia de acord...

BERLIN, 11 (Rador). — Corespondentul Agenţiei Havas transmite:

Cercurile oficioase germane confirmă asentimentul de principiu al Reichului şi Italiei faţă de propunerile cu privire la controlul naval dealungul coastelor spaniole, relevând că cele două ţări dau dovadă de un spirit conciliant şi au dorinţa de a înlesni revenirea lor în sânul comitetului de neintervenţie, în scopul de a se limita focarul războiului civil din Spania.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» STR. ING. ANGHEL SALIGNY, No. 2. TELEFON 3.26.68

Redactor responsabil: V. OLANIUC STERE